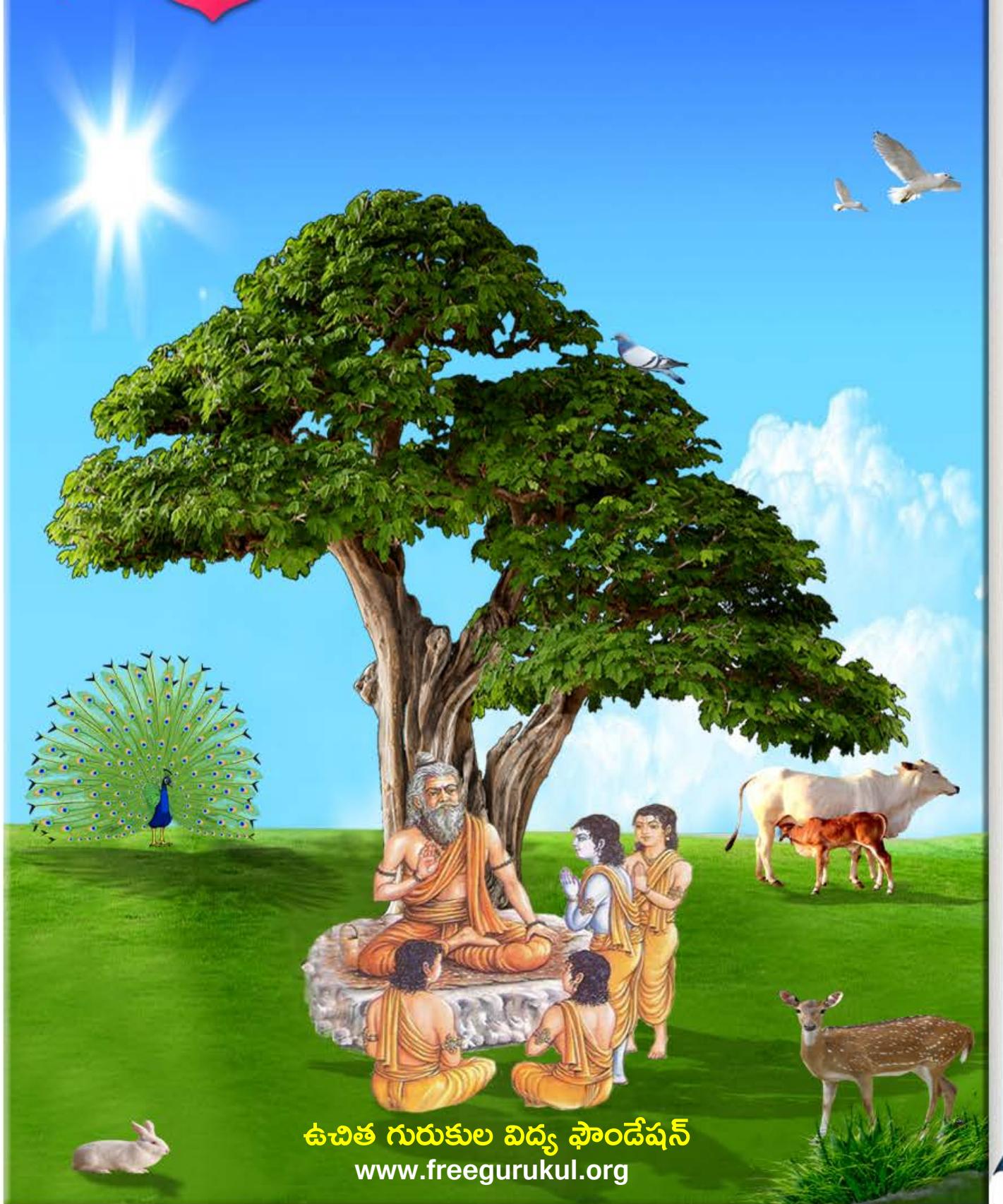

ఉప వేదాలు

సప్తపది

ఉచిత గురుకుల విద్య పొందేష్టన్
www.freegurukul.org

సదాశివ సమారంభం

గురు దిక్షితాముహ్రి

గురు వెన్కటేశ్వర ముహ్రి

గురు శుక ముహ్రి

గురు నారద ముహ్రి

గురు వాస్తవికీ ముహ్రి

గురు కృప

శంకరాచార్య మధ్యమం

గురు దివిదాస్

గురు కశ్చేర్ దాస్

గురు శైలశ్వర మహా ప్రథము

గురు నాన్క్

గురు రామచేంద్ర స్వామి

గురు నీరబ్రహ్మండ్ర స్వామి

యోగి మేమన

అస్క్రూదాచార్య పర్యంతాం

గురు రమణ ముహ్రి

గురు యోగానంద

గురు శక్తివేదాంత ప్రథమాద

గురు మాయాశ స్వామి

గురు విద్యాత్రికాసందగిరి

గురు రంద్రశేఖర పరమామార్య

పందే గురుపరంపరాం..

“ఉచిత గురుకుల విద్య పొందేషన్” ద్వారా విలువలు, నైపుణ్యాలతో కూడిన విద్య ఉచితంగా + సులభంగా + ఆకర్షణీయంగా + నాణ్యతతో కూడి అందించే సేవా కార్యక్రమంలో బాగంగా ఈ పుస్తకాన్ని భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్(డిజిటల్ లైబ్రరీ అఫ్ ఇండియా) నుంచి సేకలించి అందిస్తున్నాము. ఇందుకు మేము వారికి కృతజ్ఞత తెలియజేసుకుంటున్నాము.

సాయి రామ్ వారి సేవల విస్తరణలో బాగంగా ఈ పొందేషన్ స్థాపించబడినది. ఈ స్వచ్ఛంద సంస్థ ద్వారానే అన్ని సేవలు అందించబడును. ఇటువంటి పుస్తకాలు మీరు ప్రాసినట్టయితే లేక సేకరిస్తే మాకు తెలియజేయండి. మేము ప్రతి విద్యార్థికి ఉచితంగా అందేలా చేస్తాము, తద్వారా ఉన్నత విలువలు, నైపుణ్యాలు కలిగిన విద్యార్థులను మన దేశానికి అందించవచ్చు. మాతో కలిసి నవ భారత నిర్మాణ కార్యక్రమంలో పనిజేయటకు, భాగస్వామ్యం ఆగుటకు ఆసక్తి ఉంటే సంప్రభించగలరు.

ఈ గ్రంథాలను ఉచితంగా ఆన్ లైన్ లో చదువుటకు, బిగుమతి(డోస్టోప్) చేసుకొనుటకు గల మార్గాలు:

- 1) భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్: <http://www.new.dli.ernet.in>
- 2) ఉచిత గురుకుల విద్య పొందేషన్ వెబ్ సైట్ : www.freegurukul.org
- 3) సాయి రామ్ వెబ్ సైట్ : <https://sites.google.com/site/sairealattitudemanagement>
- 4) మొబైల్ ఆప్: Free Gurukul

గమనిక: భక్తిజ్ఞానం, ధర్మ ప్రచారార్థం ఉచితంగా eBook రూపంలో భారత ప్రభుత్వపు డిజిటల్ లైబ్రరీ సహాయంతో ఇవ్వడం జరిగింది. ఇది లాభార్జన దృష్టిలోని ఉచిత సేవ. ఈ సేవలో అంతర్జాలంలోని(ఇంటర్నెట్) లైసెన్సు / కాపీరైట్ అభ్యంతరాలు లేనివి అనుకోన్న పుస్తకాలను గ్రహించటం జరిగినది. అనుకోకుండా ఏవైనా అభ్యంతరకరమైనవి ఉన్నచో మాకు తెలుప మనవి, వాటిని తొలగించగలము అని మనవి చేసుకొంటున్నాము.

Website: www.freegurukul.org

Mobile App: Free Gurukul

email: support@freegurukul.org

Facebook: www.facebook.com/freegurukul Help Line / WhatsApp: 904 202 0123

“మన లక్ష్యం: విలువలు, నైపుణ్యాలతో కూడిన విద్య అనేబి ఉచితంగా + సులభంగా + ఆకర్షణీయంగా + నాణ్యతతో కూడి అందలికి అందించబడాలి “

ఉచిత గురుకుల విద్య పొందేషన్ – Free Gurukul Education Foundation

సర్వం పరమాత్మ పొద సమర్పణమన్న

ಭಾರತ ಪ್ರಭುತ್ವಪು ವೆಬ್ ಸೈಟ್ - ಡಿಜಿಟಲ್ ಲೈಬ್ರರಿ ಅಫ್ ಇಂಡಿಯಾ

<http://www.new.dli.ernet.in>

Digital Library of India: Inc. X

www.new.dli.ernet.in

Digital Library of India

Hosted by: Indian Institute of Science, Bangalore in co-operation with CMU, IIT-H, NSF, ERNET and MCIT for the Govt. of India and 21 major participating centres.

Home Vision Mission Goals Benefits Content Selection Current Status People Funding Copyright Policy FAQ RFP

Books

Title: Ramayanam

Author:

Year: to

Subject: Any Subject

Language: Telugu

Scanning Centre: Any Centre

Clear Search

Presentations and Report

Statistics Report

Status Report

Feedback | Suggestions | Problems | Missing links or Books

Click here for PDF collection
DLIMIRROR at IICAA Data Center PUNE

For the first time in history, the Digital Library of India is digitizing all the significant works of Mankind.

Click Here to know More about DLI Now!

Books	Journals	Newspapers	Manuscripts
<ul style="list-style-type: none"> Rashtrapati Bhavan CMU-Books Sanskrit IIT Tirupathi Kerala Sahitya Akademi	<ul style="list-style-type: none"> INSA	<ul style="list-style-type: none"> Times of India Indian Express The Hindu Deccan Herald Eenadu Vaartha	<ul style="list-style-type: none"> Tamil Heritage Foundation Anna University NEW!

Title Beginning with.

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Author's Last Name

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Year

1850-1900	1901-1910	1911-1920	1921-1930	1931-1940	1941-1950	1951-
-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	-------

Subject

Astrophysics	Biology	Chemistry	Education	Law	Mathematics	Mythology	Religion	For more subjects...
--------------	---------	-----------	-----------	-----	-------------	-----------	----------	----------------------

Language

Sanskrit	English	Bengali	Hindi	Kannada	Marathi	Tamil	Telugu	Urdu
----------	---------	---------	-------	---------	---------	-------	--------	------

అతి విశిష్టం ఈ దానం!

స్వామి వవేకానంద

“దొనాలలోతెల్లా ఆధ్యాత్మిక విద్యాదానం చాలా శేషమైంది! దాని తరువాతిది లోకిక జ్ఞానదానం, ప్రాణదానం, అనుదానం” అని వాయ్సమహర్షి చెప్పారు.

మన ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం భారతదేశ పూడ్చలలో నిలిచి బోకూడదు. లోకమంతటినీ అవరించాలి! ఇలా లోకవ్యాప్తమైన ధర్మప్రవారాన్ని మన పూర్వులు చేశారు. స్వాందవ వేదాంతం ఎన్నదూ ఈ దేశం దాటి పోలేదని చెప్పేవారు, మతప్రవారార్థం తొలిసారిగా, పరదేశాలకు వెళ్లిన సన్మాసిని నేనే అని చెప్పేవారు, తమ జ్ఞానిచరిత్ర నెరుగని వారే! ఇలాంటి సంఘటనలు ఎన్నోసార్లు జరిగాయి. అవసరమైనప్పుడల్లా, భారతీయ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానప్రవాహం వెల్లువలా లోకాన్ని ముంచేతుతూ వచ్చింది.

రాజకీయ ప్రచారాన్ని రణగొఱధ్వనులతో, యోధులతో సాగించవచ్చు. అగ్నిని కురిపించి, కత్తిని జిచిపించి, లోకిక జ్ఞానాన్ని సంఘనిర్మాజ విజ్ఞానాన్ని విరివిగా ప్రవారం చేయవచ్చు. కానీ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానదానం కళ్ళకు కనిపించకుండా, చెవులకు వినిపించకుండా కురుస్తూ, రోజుా పుష్టుల రాసుల్ని వికసించజేసే మంచులాగా నిశ్చటంగా జరగవలసి ఉంది. భారతదేశం నిరాచంబరంగా, లోకానికి మళ్ళీ మళ్ళీ చేస్తూ వచ్చిన దానమిదే!

మిత్రులారా! నేను అవసరంచించే విధానాన్ని తెలియజేస్తాను వినండి. భారతదేశంలోనూ, ఇతర దేశాల్లోనూ మన పారమాత్మిక ధర్మాలను బోధించదానికి తగినవారుగా మన యువకుల్ని తయారు చేయడానికి భారతదేశంలో కొన్ని సంస్కలను నెలకొల్చాలి! ఇప్పుడు మనకు కావలసింది బలిష్టులు, జవసంపన్నులు, బుఱువర్తనలు, ఆత్మ విశ్వాసపరులు అయిన యువకులు. అలాంటి వారు నూరుమంది దొరికినా, ప్రపంచం పూర్తిగా వరివర్తన చెందగలుగుతుంది!!

ఇవ్వారక్తి తక్కిన శక్తులన్నీటి కన్నా బలవత్తరమైంది. అది సాక్షాత్కార భగవంతుని దగ్గరి నుండి వచ్చేదే కాబట్టి దాని ముందు తక్కినదంతా లోంగిపోవలసిందే. నిర్మలం, బలిష్టం అయిన ‘ఇచ్చ’ (సంకల్పం) సర్వశక్తిమంతమైంది. దానిలో మీకు విశ్వాసం లేదా? ఉంటే మీ మతంలోనీ మహాస్వత ధర్మాలను ప్రపంచానికి బోధించడానికి తంకణం కట్టుకోండి. ప్రపంచం ఆ ధర్మాల కోసమై ఎదురుచూస్తోంది. ఆనేక శతాబ్దీలుగా ప్రజలకు క్షద్రసిద్ధాంతాలు నేర్చడం జరిగింది. వారు వ్యర్థులని ప్రపంచమంతటా బోధలు జరిగాయి. ఎన్నో శతాబ్దీల నుండి వారు ఈ బోధనల వల్ల భయట్టాంతులై, పతుప్రాయులైపోతున్నారు. తాము ఆత్మస్వరూపులమనే మాటను వినదానికినా వారెన్నదూ నోచుకోలేదు. “సీచాతిసిచుడిలో కూడా ఆత్మ ఉంది. అది అమృతం, పరమ పవిత్రం, సర్వశక్తిమంతం, సర్వవ్యాపకమైనది” అని వారికి ఆత్మను గురించి చెప్పండి. వారికి ఆత్మవిశ్వాసాన్ని ప్రసాదించండి. *

సప్తపది

రచన :

ప్రోఫెసర్ ఎస్. బి. రఘువురాధార్య

డైరక్టర్ జనరల్

శ్రీ వేంకటేశ్వర్ స్నిత వేదవిద్యాధ్యయన పరిషత్

తిరుపతి

ప్రమాదా

డాక్టర్ ఐ.వి. సుబ్బారావు, ఐ.ఎ.ఎస్., పిహెచ్. డి.,

కార్యనిర్వహణాధికారి,

తిరుమల తిరుపతి దేవస్తానములు,

తిరుపతి

2000

జక్కివూట

భారతీయుల కీంతచెమహనీయసంస్కృతి ఏర్పడటానికి సాథాత్మగాను, పరంపరగాను ఎన్నో కారణాలున్నాయి. ఏనాడో మన పెద్దలేర్పాటు చేసిన వివాహయవస్త ఈనాటికీ ఫలప్రదంగా ఉండి భారతీయసంస్కృతికి పెట్టుని అలంకారం కావడం ఎంతో సంతోషించదగిన విషయం. కానీ మన తాతముత్తాతలనుండి మనకు సంక్రమించిన ఈ వ్యవస్తను సమాజం నమహగరికత ముసుగురో చిన్నచూపు చూస్తున్నది. సుముహార్తంలో మహనీయుల సమక్షంలో ఏర్పడుతున్న మాంగల్యబంధాన్ని ఎగతాళి చేస్తున్నది. అందువల్లనే విచ్చిన్నమైన అనుబంధాలు, అతిక్కాతిమమైన సంబంధాలు యువతీయువకుల్లో దర్శనమిస్తున్నాయి. ఫలితంగా మానవుడు మనశ్శాంతిని కోర్చేతున్నాడు.

వివాసమయంలో పథువరులు చేసుకొనే బాసల అర్ధాలు తెలిస్తే అప్పుడు జరిగే క్రియల విలువలను వారు గ్రహిస్తే, భార్యాభర్తల అనుబంధం ఎంత పవిత్రమైందో వారు గమనించగలుగుతారు. అప్పుడు సమాజం పతనోన్నిఖం కాకుండా కట్టుదిట్టుంగా ఉంటుంది. అందుకే ఈ చిన్న ప్రయత్నం. ప్రాథమిక ఎస్.బి. రఘువునాథాచార్యగారు ఎంతో చక్కగా రచించిన ఈ సప్తపదిని దేవస్తానం మొదట 1985 లో ప్రచురించింది. మూడు నెలల్లోనే ముద్రించిన ప్రతులన్నీ అయిపోయినాయి. వాలాకాలంమంచిమల్లి ప్రచురించుని ఎంతమందో కోరుతున్నారు. ఇప్పటికి దీన్నిలా ప్రచురించగలుగుతున్నందుకు ఎంతో సంతోషం. సప్తపదిని క్యాసెట్ రూపంలో కూడ తయారుచేస్తే బాగుంటుందని కొందరు సూచిస్తున్నారు. త్వరలో ఆ ప్రయత్నం.

ఈ పుస్తకాన్ని బాగా చదివి నూతనవథూవరులు తమ దాంపత్యజీవితాన్ని పరస్పరావగాహనతో పండించుకుంటారని భావిస్తున్నాను. రచయిత ప్రాథమిక ఎస్.బి. రఘువునాథాచార్యగారిని మనసారా అభినందిస్తున్నాను.

డాక్టర్ ఐ.వి. సుబ్బారావు ఐ.ఎ.ఎస్.

తిరుపతి

18-4-2000

కార్యనిర్వహణాధికారి

తిరుపతి తిరుపతి దేవస్తానములు

అభిరుచి

బంగారునగలకు మెరుగుపెడితే ఎలా భగధగా ప్రకాశిస్తాయో, అలాగే పుట్టినపుటినుంచీ అనేక సంస్కృతాల ద్వారా ఆత్మ ప్రకాశిస్తుంది. జాతకర్మ దగ్గఱ నుంచి జీవితాంతం వఱకు మానవుడికి అప్పుడప్పుడు అనేక సంస్కృతాలు అవసరమని అనుభవజ్ఞులైన పెద్దలు అష్టాదశ సంస్కృతాలను విధించారు. ఈ పద్మానిమిది సంస్కృతాల ద్వారా ఆత్మప్రకాశాన్ని పొందిన మానవుడు భగవాన్కు చేరువకావడానికి అవకాశమేర్పుడుతున్నది.

సంస్కృతాలు అనేకం ఉన్న అందులో విషాపామనేది చాలా ప్రధానమైన సంస్కృతం. ఇది ఎందఱి అదృష్టాలమైనో ఆధారపడి ఉంటుంది. భావి జీవితనౌకకు తెడ్డులొంటిది. వధూవరులు ఆ సంస్కృతాన్ని పొందుతూ దాని విలువలను వివరించే మంత్రభాగానికి అర్థం కూడా తెలుసుకోగలిగితే వాళ్ల జీవితం నిజంగా స్వగ్రహించు అపుతుంది.

ఈనాడుసమాజం చిన్న చూపు చూస్తున్న ఈ అంశం మైన చిన్న పుస్తకాన్ని ప్రాయమని కోరినవారు, అప్పటి తి.తి.దే. కార్యనిర్వహణాధికారి, శ్రీ ఎస్. లక్ష్మీనారాయణగారు. ఇప్పుడు ద్వితీయముద్రణ చేస్తున్నవారు ప్రభు-మంత్ర - ఉత్సాహశక్తి సంపన్ములు డాక్టర్ ఐ.వి. సుబ్బారావు ఐ.ఎ.ఎస్. , పిహాచ్.డి. కార్యనిర్వహణాధికారి, తి.తి.దే. గారు. ఏరికి హృదయపూర్వకంగా కృతజ్ఞతామందారాల నందిస్తున్నాను.

తెలుగునాట ప్రతి కల్యాణవేదికమైన ఈ ‘స్తుపది’ సంభావింపబడితే, కొత్త దంపతులకు ఈ రచన కొత్త కొత్త స్వార్థుల నిచ్చి గృహస్తోశమపు విలువలను మనసులో నిలపగలిగితే, పాత దంపతులు తమ దాంపత్యఫలాన్ని ఇందులో సందర్శించగలిగితే, విషాపా విజ్ఞానవాహినిని తరతరాలకు అందించగలిగితే రచయితకు అంతకంటే ఆనందమేముంటుంది? అన్న.

‘సమేధతాం సాప్తపదీన సఖ్యామ్’

తిరుపతి

1.1.2000

- రఘునాథాచార్య

అనుక్రమణి

వెదటిభాగం

1. మానవజీవనం
2. మూడు బుధాలు
- 2.1 దేవబుధాం
- 2.2 బుషీబుధాం
- 2.3 పితృభూణాం
3. నాలుగు ఆశ్రమాలు
- 3.1 బ్రహ్మాచర్యం
- 3.2 గౌర్వాప్తిం
- 3.3 వానప్రస్తం
- 3.4 సన్మానం
4. గృహస్తోశ్రమం గొప్పదనం
5. వివాహమంచే ఏమిటి ?
6. పర్యాయపదాలు
7. వివాహమెన్ని రకాలు ?
- 7.1 బ్రాహ్మం
- 7.2 దైవం
- 7.3 ఆర్ద్రం
- 7.4 ప్రాజాపత్యం
- 7.5 ఆసురం
- 7.6 గాంధర్వం
- 7.7 రాక్షసం
- 7.8 పైశాచం
8. వివాహ ప్రశంస
9. కన్య లక్ష్మణాలు
10. వర లక్ష్మణాలు
11. నాతిచరామి
12. భర్త ప్రేమము పొందాలంటే.....
13. త్వరగా పెట్టి కావాలంటే....
14. ఏడు జన్మల బంధం
15. సమాజసేవ
16. పరిణయంతోనే పరిపూర్ణత
17. అర్దాంగి
18. స్త్రీగౌరవం

19. మకుటంలేని మహారాణి
20. గృహపత్రు
21. మగపెళ్లవడే పుట్టాలి
22. సమభావన
23. వంశవృద్ధి

రెండవ భాగం

1. నివాహపిజ్ఞానం
2. గోదానప్రతం
3. స్నేతకం
4. సమావర్తనం
5. కాశీయాత్ర
6. యజ్ఞాపవీతం
7. కన్యావరణం
8. వరాగమనం
9. వరపూజ
10. గోత్రప్రవరలు
11. మహాసంకల్పం
12. మంగలాష్టకాలు
13. కాట్టు కడగడం
14. కన్యాదానం
15. మధుపర్చం
16. సమీతణం
17. యోక్తధారణం
18. మంగళసూత్రం
19. తలంబ్రూలు
20. కంకణాలు
21. బ్రహ్మముడి
22. ప్రధానపోమం
- 22.1 మంచిసంతతి కలగాలి
23. పాణిగ్రహణం
24. సప్తపది
25. లాజపోమం
- 25.1 మా దాంపత్యం చల్లగా వర్ధిల్లాలి
26. అరూరుధతీ దర్శనం
27. వధువరుల బాసలు
28. పెద్దల ఆశీస్సులు

సప్త పది

మహర్షిభి ర్యంగళజీలవద్ధిః
 అభ్యాహితో ఉ నుషిత ఆదరేణ
 చిరాదయం విశ్వజనీన ఆర్యః
 వివాహపన్థ నితరాం సమిన్థామ్॥

లోకమంగళస్వభావులు, మహానీయులైన మహర్షులు విశ్వకర్మాణ
 పోతువైన ఈ వివాహపద్ధతిని కనిపెట్టారు. అంతేకాదు, ఎంతో ఆదరంతో
 వాళ్లు చాలాకాలం గృహస్థధర్యాన్ని ఆచరించారు కూడా. మానవ
 జాతికి మంచిని పంచే ఈ వివాహావ్యవస్థ ఇంకా ఇంకా ప్రకాశించుగాక!

1. మానవజీవనం:

సృష్టిలోని ఎనబైనాలుగు లక్షల జీవరాసులలో అన్నివిధాలా
 క్రైష్ణమైన జన్మ మానవజన్మ. ఎన్నో జన్మలలో పశువుగా పక్షిగా చీమగా
 దేమగా ఎంతో పరితాపాన్ని అనుభవించి, దుర్లభమైన నరజన్మను
 పొందుతున్నాడు జీవుడు. అందుకనే అంటారు పెద్దలు —జంతునాం
 నరజన్మ దుర్లభంఅని. నిజమే, ఈ సృష్టిని జాగ్రత్తగా పరికిస్తే, మన
 చుట్టూ ఉన్న ప్రకృతిని నిశితంగా పరిశీలిస్తే మానవుడెంత అదృష్టవంతుడో
 అర్థమవుతుంది. మంచి చెడులను ఆలోచించి, వివేకంతో సంస్కారంతో
 జీవితాన్ని చక్కదిద్దుకొనే శక్తి ఇతరజీవులకంటే మానవునిలో అధికంగా
 ఉన్నది. ఇదే మానవునికి అసాధారణ లక్షణం.

మానవుడు ఒంటరిగా జీవించలేదు. తన భావాలను
 అనుభవాలను అనుభూతులను ఇతరులతో కలసి పంచుకున్నప్పుడే
 అతని జీవనం తృప్తిగా ఆనందంగా గడుస్తుంది. అలా ఎవరితోను
 కలవక, అంటకుండా ముటకుండా జీవితం గడుపటం చాలా దుర్భరం.
 తాను సంతోషంగా జీవిస్తూ, శాంతిని అనుభవిస్తూ, ఆ సంతోషాన్ని
 శాంతిని తన చుట్టూ ఉన్నవాళ్లకు కూడా పంచిపెదుతూ జీవించినప్పుడే
 మానవజీవితానికి అర్థం పరమార్థం ఏర్పడుతుంది.

బాల్యంలో సహచరులతో సహజీవనం సంభవిస్తుంది యొవనంలో జీవితభాగస్వామినియైన సహధర్య చారిణితో ప్రారంభమాతుంది. వార్థక్యంలో భార్య, పిల్లలు, మిత్రులు, తోటి సాధకులతో గడుస్తుంది. మొత్తం మిాద విరక్తుడై విపినవాసంచేసేవాడు తప్ప మిగతావాళ్లందఱు కొండణితోనైనా ప్రేమతో సేవాభావంతో కలసి మెలసి బ్రతకవలసినవాళ్లే. అలా బ్రతకడంలోనే మానవుడు మాధవునికి దగ్గర్కొత్తాడు.

2. మూడు బుణాలు:

ఎవరైనా ఏ కొంచెన్నె మనకు సహయంచేస్తే మనం వాళ్లకంతగానో బుణపడినటు కృతజ్ఞతలందిస్తాం. ఎంతో వినయాన్ని ప్రదర్శిస్తాం. ఎందుకలా చేయాలి? వాళ్ల కృషిని, వాళ్లపడ్డ శ్రమను మనం ఉపయోగించుకున్నాం కాబట్టి. అలాంటప్పుడు దేవతల దయవల్ల ఈ భూమిపైన చక్కని వర్షాలుపడి, పంటలుపండి దేశం సుఖిక్షంగా ఉంటున్నది కదా! మఱి మనం వాళ్లకు బుణపడటం లేదా? వారి విషయంలో వినయంతో కృతజ్ఞతతో ఉండాలా? లేదా? అలాగే చరిత్రకందని కాలంనుంచి ఎంతో జ్ఞానాన్ని సంపాదించి మనదాకా ప్రచారంలో ఉండేటటుచేసి, ఈ మానవజాతిని తీర్చిదిద్దిన మహర్షులెందఱో ఉన్నారు.

వారికి మనం కృతజ్ఞులుగా ఉండవద్దా? ప్రతివాడు 'నేను' అనుకోవడానికి ఆశ్రయమైన ఈ శరీరాన్నిచ్చి, పెంచిపెద్దచేసి, విద్యాబుద్ధులను చెప్పించి, మంచి సంస్కారాలను, విలువలను నేర్చి ఉత్తమహారుడుగా తీర్చిదిద్దిన తలిదంత్రులు, వారి తాతముత్తాతలు, తరతరాలుగా ఎందఱో పితృదేవతలున్నారు. వారికి నిజంగా మనం బుణపడలేదా? తప్పక బుణపడ్డాం. చూడండి—వసిష్ఠస్సుతు (11.52,11.43) ఏమి చెబుతున్నదో...

విజ్ఞాయతే మీ త్రిభిః బుణైః బుణవాన్ బ్రాహ్మణాణో జాయతణతి. యజ్ఞేన దేవశ్యః, ప్రజయా పితృశ్యః, బ్రహ్మచర్యేణ బుణపిశ్య. ఇత్యేష వా అన్మణో యజ్ఞా, పుత్రీ, బ్రహ్మచర్యవానితి.

2.1 దేవబుణం:

పంచమవోభూతాలు మనకు మంచిజీవితాన్ని ప్రసాదిస్తున్నాయి. ఇంద్రాది దేవతలు మనకు చక్కని వాతావరణాన్నిచ్చి, వర్షాలను కురిపించి పంటలు పండటానికి దోహరంచేస్తున్నారు. సూర్యచంద్రులు ప్రాణికోటి బ్రతకడానికి కావలసిన ఆరోగ్యాన్ని, వెలుగును, ఓషధులను అందిస్తున్నారు. వారందఱికి మనమెంతో బుణపడి ఉన్నాం.

కనుక వారికోసం మనం కొంత త్యాగం చేయాలి. యజమంతే త్యాగమే. మన కృతజ్ఞతను వారికి తెలియజేసే పద్ధతులే ఈ యజ్ఞాయాగాలు. వాళ్లను మనం చిన్నచూపు చూస్తున్నాం. అందుకే ఈ దుర్భ్రాయలు, కరువుకాటకాలు, ఆకలిచావులు, అతివృష్టులు, అనావృష్టులు. మానవుడు కృతఫ్యుదు కాకూడదు. దేవబుణాన్ని తీర్చాలి. ఈ దేవ యజ్ఞం ఏనాటికి ఆగకుండా సాగుతూ ఉండాలి.

2.2 బుణీ బుణం:

అంధకారబంధురమైన ఈ విశ్వంలో ఎందఱో త్యాగధనులు, మహానీయులు ఉద్ధవించి, ఎంతోకాలం తపస్సుచేసి దివ్యజ్ఞానాన్ని సంపాదించి మనదాకా అందించారు. మహర్షుల తపఃఫలం మహోజ్యలమైన మన ధర్మం. వారు జ్ఞానవిజ్ఞానాలను మన కివ్యకపోతే మనమినాడు ఇంత సభ్యతతో సంస్కరంతో జీవించగలిగేవాళం కాదు. వాళ్ల అనుభవాలను, అనుభూతులను గ్రంథస్థం చేసి శాశ్వతం చేయకపోయినట్టుతే మనమెంత వెనకబడిపోయి ఉండేవాళమో! మన అజ్ఞాగ్రత్తవల్ల ఇప్పటికి నశించిపోయిన వాజ్ఞాయం పోగా, ఇంకా ఎంతో విజ్ఞానానికి మనం వారసులం. అందుకే వారికి మనం బుణపడిఉన్నాం. బ్రహ్మచర్యంతో, శ్రద్ధతో ఆ వాజ్ఞాయాన్ని అధ్యయనంచేసి ఈ జ్ఞానపరంపరను మనతో నశించకుండా రాసున్నతరాల్లో ఇంకొంతమందికి అందించి ఆ బుణం మనం-తీర్పుకోపాలి. ఈ జ్ఞానయజ్ఞం ఇలా కొనసాగుతూ పోవాలి.

2.3 పిత్రాణం:

మానవజాతి ఏర్పడినప్పటినుంచి ఎన్నో అసౌకర్యాలను అనుభవించి. బాధలను భరించి, మన తాతముత్తాతలు, వారి తాతముత్తాతలు అవిచ్ఛిన్నంగా మనదాకా ఈ మానవసంతతిని కనిపెంచి తీర్చిదిద్దారు. ఈనాడు ఇంత ఆరోగ్యంతో మన శరీరాలున్నాయంటే దానికి ఎవరు కారణం? మన తల్లిదండ్రులు. వారికి వారి తల్లిదండ్రులు. అలా ఎన్నో తరాల పూర్వంవారు కారణం. కనుకనే తల్లిదండ్రులు ప్రతివాళ్లకు ప్రత్యేళ దైవాలు. అలాంటి పిత్రుదేవతల బుఱాన్ని తీర్చడం ప్రతివాడి ముఖ్య కర్తవ్యం. ఎలా ఆ బుఱం తీరుతుంది? గృహస్తాశమంలో ఉండి మంచి నంతానాన్ని కని వంఱాన్ని అవిచ్ఛిన్నంగా పెరగనీయడం ద్వారా మన పిత్రుదేవతలకు తర్వాణాది క్రియలను నిర్వహించే యోగ్యులైన పుత్రులను కనడంద్వారా. ఈ పిత్రుయజ్ఞం పితాపుత్రపరంపరగా నిరంతరం నిరంతరాయంగా జరుగుతూండాలి.

3. నాలుగు ఆశమాలు:

సభ్యత, సంస్కృతిగల సమాజంలో ఉన్నత సంస్కృతరంగల మానవుడు తన జీవితంలో బాల్యం నుంచి పొందే నాలుదశలే నాలుగు ఆశమాలు. ఆ దశలు బ్రహ్మచర్యం, గృహస్థం, వానప్రస్థం, సన్మానం. భారతీయులోక్కరే మానవజీవితాన్ని చక్కగా మలచుకొని మహానీయమైన ఆశమభావన చేయగలిగారు. ఈ లోకంలో సముచిత భోగాలను అనుభవించడానికి మన తత్త్వశాస్త్రం, మన ధర్మం ఎన్నడూ అడ్డురావు. అయితే అందులో ధార్మికత్వం లోపించగూడదు. అందువల్ల ఈ జీవితంలో ధర్మబద్ధంగా సుఖాన్ని అనుభవించి, తాత్త్వకద్విష్టతో ఇంతకంటే శాశ్వతమైన సుఖాన్ని సంపాదించుకోవడానికి ఈ ఆశమాలు నాలుగు చక్కగా రూపొందించబడ్డాయి.

3.1 బ్రహ్మచర్యం:

ప్రతివ్యక్తి కొన్ని నియమ నిబంధనలకు కట్టుబడి, భావిజీవితాన్ని భవ్యంగా రూపొందించుకోవడానికి కావలసిన విజ్ఞానాన్ని సంపాదించుకొనే

దశనే బ్రహ్మచర్యం అన్నారు సుఖాలకు దూరంగా గురుకులంలో ఉండి, వినయంతో విధేయతతో, అహంకారం లేకుండా గురువు ఆదేశాలను ఆచరణలో పెట్టి ఆయన ఉపదేశించిన విద్యను గ్రహించే ఆశ్రమం ఇది. బ్రహ్మచర్యాశ్రమంలో సంపాదించిన విద్య విజ్ఞానం వివేకం తరువాత రాబోయే జీవితానికి చక్కని లక్ష్యశుద్ధిని కలిగిస్తాయి. అలాగే అహంకారరాహిత్యంతో తోట సమాజానికి తానెలా సేవచేయాలో తెలియజేస్తాయి.

బకరకంగా ఇది గురుతరమైన గృహస్తాశ్రమాన్ని స్వీకరించడానికి మొదటి మొట్టని కూడా చెప్పావచ్చు. గురుకులంలో ఉండి అధ్యయనం చేస్తూ జీవితసర్వస్వాన్ని చదువుకుంటాడు బ్రహ్మచారి.

3.2 గౌర్వాప్యం:

బ్రహ్మచర్యాశ్రమంలో చక్కని విద్యావివేకాలను సంపాదించిన బ్రహ్మచారి గురుదక్షిణ సమర్పించి స్నాతకుడోతాడు. “అవిచ్ఛిన్నంగా నీవఱకు వచ్చిన ఈ మానవసంతతిని విచ్ఛేదంచెయ్యవ”ద్వానే గురువు ఆదేశాన్ని పురస్కరించుకొని గృహస్తాశ్రమంలో ప్రవేశిస్తాడు. గృహస్తాశ్రమం చాలా బాధ్యతలతో నిండినది. ఈ సమాజంలోని సాధువులకు, సన్మానులకు, దీనులకు ఆర్థులకు ఆశ్రయమందించి ఆదరించాల్సింది గృహస్తులు మాత్రమే. అతిథులను, అభ్యాగతులను అసహ్యంచుకోకుండా ఆదరంతో తనశక్తికి తగినట్లు గృహస్తు నత్కురించాలి. తనదాకా వచ్చిన వంశప్రతిష్ఠ చెడకుండా వంశాన్ని నిలబెట్టి, తన కుటుంబాన్ని పోషించడానికి ధార్మికంగా సంపాదించి, తన సంపాదనలో కొంతభాగం అనాధలను ఆదుకోవడానికి ఖర్చుచేస్తూ. ఈ సమాజగమనానికి ఉపకరించాలి.

వివాహం చేసుకొని గృహస్తాశ్రమ ధర్మాలను నిర్వహించే యజమానికి గృహిణి అర్థాంగిగా అన్ని పనులలోను చేదోడు వాదేడుగా ఉండాలి. ఇద్దరు కలసి గృహస్తాశ్రమాన్ని చరితార్థం చేయాలి. మంచి సంతూషాన్ని కని ఈ సమాజానికి బాధ్యతగల పొరుల్ని అందించాలి.

వాళ్లు సమాజసేవ చేస్తూ తమ సంతానంగూడా సమాజసేవ కంకితమయ్యటట్లు ఆదర్శకుటుంబాన్ని తీర్చిదిద్దాలి.

3.3 వానప్రస్తం:

పిలలు పెద్దవాళ్లైన తరువాత కుటుంబానికి సంబంధించిన బరువు బాధ్యతలన్నీ వాళ్లకు వదిలిపెట్టి వైరాగ్యాన్ని పెంచుకుంటూ త్యాగభావనతో ఆధ్యాత్మికజీవనాన్ని గడపడానికి దంపతులు సిద్ధపడాలి. నగరాలలో పటుణాలలో సాధనకు అంతరాయాలు పొచ్చు కాబట్టి అరణ్యాలకు బయలుదేరి వెళ్లడం ఈ ఆశ్రమంలో పరిపాటి. అరణ్యాలకు బయలుదేరి వెడుతున్నారు కాబట్టి వీళ్లు వనప్రస్తులవుతారు. వీరి ఆశ్రమం వానప్రస్తావమం. వానప్రస్తులు వనాలలో, నదీసంగమప్రాంతాలలో పర్వతాలపైన ధ్యానం, ఆధ్యాత్మికచింతనలు చేస్తూ జీవితాన్ని గడిపేవాళ్లు.

భార్య ప్రక్కనే ఉండి యజమాని ధ్యానానికి, తపస్సుకు కావలసిన అన్ని సౌకర్యాలను కల్పిస్తూ ఉంటుంది. కాని బ్రహ్మచర్యంతోనే ఇద్దఱు కాలం గడపాలి.

భోతికసుఖాలకు దూరంగా వచ్చారు కాబటీ వీళ్లు సాధనకోసం చెట్ల క్రిందనే కాలం గడుపుతారు. కొండఱు కుటీరాల్లు నిర్మించుకొని ఉంటారు. వృద్ధులైన రాజులు రాజ్యభారాన్ని కొడుకులకు అప్పగించి వానప్రస్తులై నగరాలకు బయట వనాలలో నివసించేవారు. ఈ వనప్రస్తథర్యం తీసుకోబోయే సన్మానాశ్రమానికి తొలిమెట్టు.

త్యాగ-వైరాగ్యాలను బాగా సాధనచేసి సాధించుకున్నవాళ్లు సన్మానానికి అర్పిలవుతారు. లేకపోతే వనప్రస్తులుగానే జీవితం పూర్తపుతుంది. ఈనాడు ఉల్మేఘవిరమణ చేసిన ప్రతివ్యక్తి చేపటువలసిన ఆశ్రమం ఇది

3.4 సన్మానం:

వానప్రస్తావమంలో బాగా సాధనచేసి సాధించుకున్న

త్యాగవైరాగ్యాలు తుదిరూపు సన్మానాశ్రమంలో ఏర్పడుతుంది. అహంకారముకారాలు, రాగద్వేషాలు స్వపరభేదాలు అడుగంట విశ్వంలో భగవంతుని చైతన్యాన్ని విశాలర్ధప్రితో చూడగలిగినవాడే నిజమైన సన్మానిసి. జీవరాములన్నింటిలోను భగవంతుని దర్శనంచేస్తూ ఎక్కుడా రాగాన్ని, ద్వేషాన్ని పెంచుకోకుండా సమఖావనతో సమాజాన్ని చూడగలుగుతూ తిరిగి తిరిగి ప్రపంచమంతా పర్యాటనచేస్తూ సరిప్రాజకుడుతాడు.

సన్మానిసి నివృత్తిమార్గంలో ఉంటాడు కాబట్టి విరక్తికి త్యాగానికి ప్రతీకగా ఉండాలి. త్రికరణశుద్ధిగా ఉండాలి ఆయన జీవితం. అలాంటి సన్మానిసివల్ల ఈ సమాజం స్వార్థాన్ని పెంచుకుంటుంది. జాగ్రత్తమౌతుంది. జన్మలను తరింపచేసుకుంటుంది.

4. గృహస్థాశ్రమం గొప్పదనం:

సామాజికదృక్పుధంతో ఆలోచించినప్పుడు నాలుగు ఆశ్రమాల్లోను గృహస్థాశ్రమం చాలా విశిష్టమైంది. నదీనదాలు సముద్రాన్ని ఆశ్రయించినట్లు ఇతర ఆశ్రమాలు గృహస్థునే ఆశ్రయిస్తాయి. బ్రహ్మచారులు, వనప్రస్తులు, సన్మానులు గృహస్థుల పైనే ఆధారపడి ఉన్నారు. ఒక కుటుంబంలో తండ్రి ఎంత సంపోదించినా పిల్లలను కని, పెంచి వీద్యాబుద్ధులు చెప్పించి ఆదరించి ప్రయోజకుల్లిచేసి సంస్కారపంతుల్లిగా రూపొందించడంలో తల్లిపాత్ర ఎంత ఉంటుందో ఆలోచించండి. ఒకరకంగా తల్లినాశ్రయించే పిల్లలు ద్రైషాకంగాను, మానసికంగాను సంస్కారపంతులోతున్నారు. అలాగే ఈ సమాజమంతా గృహస్థులపైనే ఆధారపడి జీవిస్తున్నది చూడంటి-

యథా మాతర మాశిత్య సర్వే జీవన్ని జన్మతః!
తథా గృహస్థ మాశిత్య సర్వే జీవన్ని మానవః॥

1. గృహస్థ ఏవ జయతే గృహస్థప్రయత్నమే తపః ।
చతుర్మాశ్రమాణం తు గృహస్థస్త విశయతో ॥ వసిష్ఠప్రస్తుతి 18,14.

కుటుంబంలో తల్లినాశ్రయించి పిల్లలు పెరిగి పెద్దవాళ్ళు జీవిస్తున్నట్టే, సమాజంలోని అన్ని వర్గాలవాళ్ళు, గృహస్తుల నాశ్రయించే బ్రతుకుతున్నారు. అంటే గృహస్తాశ్రమం ఈ సమాజానికి తల్లిలాంటిదన్నమాట.

5. వివాహమంచే ఏమిటి?

వివాహమనే పదానికి ఉదాత్త గంభీరమైన అర్థం ఉండి చూడండి.. ఎక్కడే ఒక కుటుంబంలో ఆడపిల్ల పుతుతుంది. ఇంకెక్కడే ఒక మగపిలవాడు పుడతాడు. వారి వారి కుటుంబాల స్థితిగతులకు తగినట్లు పెరుగుతారు. విద్యాబుద్ధులు సంపాదిస్తారు. వారిద్దటిని ఒక చేట కలుపుతుంది ఈ వివాహం.

ఆడపిల తండ్రి, తన కూతురుజీవితమనే లత, ముందుకు సాగి బాగా పాకి విస్తరించడానికి ఘుమ ఘుమలాడే సంతానకునుమాలను వికసించడానికి ఆధారంగా అల్లుడుగా ఒక మంచి వ్యక్తిని నిరయిస్తాడు. తన కన్యను అతనికి దానంచేసి జీవితాంతం బాగా చూసుకోమంటాడు. అలా వరునికి వధువును అర్పించడం, లేక దానం చేయడమే వివాహం. ధర్మార్థ కామాలనే పురుషారాలను సంపాదించడంలో నేనెప్పుడూ ఈమెను అతిక్రమించనని ఈ సందీర్ఘంలో అందఱి ముందు వరుడు ప్రతిజ్ఞ చేస్తాడు. ఇద్దటి మధ్య ఎవరూ విడదీయలేని దాంపత్యబంధాన్ని ఏర్పరుస్తుంది ఈ వివాహబంధం. దంపతులిద్దులు ధార్మికమైన భోగాల ననుభవించడంతో పాటు కుటుంబపరంగా సమాజపరంగా తమ బాధ్యతలను గూడ కలసి మెలసి నిర్వహిస్తారు. ఇలా గృహస్తుల జీవితాలను సార్థకం చేసుకోవడానికి తోడ్డుడుతుంది వివాహం. వివాహమనేది సంస్కృతపదం. 'వహో' అనే ధాతువుకు ప్రాపణమని అర్థం. ప్రాపణమంటే ఛాందించడం. 'చి' ఉపసర్గ. కన్యాదానం విశిష్టమైన సమర్పణం కాబట్టి 'వివాహం' అనే పదం సంగతారమైంది.

6. పర్యాయ పదాలు:

వివాహమనే పదానికి సంస్కృతభాషలో ఎన్నో పర్యాయ పదాలు

ఉన్నాయి. చూడండి - 1. పరిణయం 2. ఉద్యోగం 3. కల్యాణం 4. పాణిగ్రహణం 5. పాణిపీడనం 6. పాణిబంధం 7. దారోపనంగ్రహణం 8. దారపరిగ్రహణం 9. దారకర్మ 10. దారక్రియ మొదలైనవి. వివాహసమయంలో జరిగే వైదికక్రియలను దృష్టిలో పెట్టుకొనే ఈ పదాలను పర్యాయాలుగా నిరయించారు. తెలుగులో పెండి, పెండిలి, పెళ్లి, మనువు మొదలైనవి పర్యాయపదాలు.

7. వివాహమొన్ని రకాలు?

వివాహవ్యవస్థ ఏర్పడినప్పటినుంచి ఇందులో ఎన్నో మార్పులు చేర్చులు వస్తునే ఉన్నాయి. అందువల్ల వివాహం జరిగే పదతులను బట్టి మనువు దీన్ని తన ధర్మశాస్త్రంలో ఎనిమిది రకాలుగా విభజించాడు. చూడండి-

**బ్రాహ్మణౌ దైవస్తుతైవార్తః ప్రాజాపత్యః తథాతసురః
గాంధర్వౌ రాక్షసశైవ పైశాచాచ్ఛాప్షమోత ధమః॥**

1. బ్రాహ్మం 2. దైవం 3. ఆర్థం 4. ప్రాజాపత్యం 5. ఆసురం 6. గాంధర్వం 7. రాక్షసం 8. పైశాచం అని పెళ్లిల్ల ఎనిమిది రకాలు.

7.1 బ్రాహ్మం:

వరునికుండాల్సిన శుభలక్షణాలన్నీ ఉన్న వాణి ఆదరంగా ఆహ్వానించి, సకలాభరణాభాపితయైన కన్యను అతనికి ఉదక ధారాపూర్వకంగా శాస్త్రియంగా దానంచేస్తే దాన్ని బ్రాహ్మ వివాహమంటారు. ఇలా దంపతులైన వారికి పుట్టినవాడు తనకు ముందు పదితరాల పఱకు ఉన్న పితృదేవతలను, తన తరువాత పదితరాలలో పుట్టబోయే వారినికూడా పవిత్రుల్ని చేసి స్వగ్రసుభాలనుభవింపజేస్తాడు.

7.2 దైవం:

యజమాని యజం చేస్తుంటాడు. ఆ యజంలో బుత్స్యక్కగా పాల్గొంటున్న వ్యక్తికి అలంకరించిన కన్యను దానంచేస్తే అది దైవమనే వివాహమాతుంది. ఇలా దైవవివాహం చేసుకున్న దంపతులకు పుట్టిన

పిల్లవాడు ఏడుతరాల ముందు, ఏడుతరాల వెనుకనున్న వాళ్లను తరింపజేస్తాడు. ఇది యజ్ఞయాగాలు ఎక్కువ ప్రచారంలో ఉన్నప్పుడు జరిగిన వివాహావిధి.

7.3. ఆర్థం:

వరుని దగ్గరినుంచి రెండు ఆవులను తీసికొని కూతురి నిచ్చి వివాహం చేస్తే అది ఆర్థివివాహమవుతుంది. ఇలా పెండ్లి చేసుకున్న వారికి కలిగిన సంతానం మూడుతరాలు ముందు, మూడుతరాలు వెనుక నున్న వారిని తరింపజేస్తుంది.

7.4 ప్రాజాపత్యం:

“ఇప్పటినుంచి కలసి మెలసి ఉండి గృహస్తాశ్రమ ధర్మాలను చక్కగా నిర్వహించండి” అని ఆడేశించి, “అలాగే శ్రేదగా నిర్వహిస్తా” మని దంపతులిద్దత్తిచేత ప్రతిజ్ఞ చేయించి వివాహంచేస్తే అది ప్రాజాపత్య వివాహమౌతుంది. ఇలాంటి వారికి పుట్టిన మగబిడ్డ తనను తరింపజేసుకొని ముందు ఆరు తరాలను, వెనుక ఆరు తరాలను తరింపజేస్తాడు.

7.5 ఆసురం:

వరుని దగ్గరినుంచి కన్యాదానం చేసినందుకు ప్రతిఫలంగా ఉఱ్ఱు తీసుకొని అంటే, కన్యాపుల్కం వసూలుచేసి అతనికి కన్యనిస్తే అది ఆసురమనే వివాహమౌతుంది. అలా దంపతులైన వారికి పుట్టినవాడు ఎవరినీ తరింపజేయలేదు.

7.6 గాంధర్వం:

యువతీయువకులు పరస్పరానురాగాన్ని పెంచుకొని, పెద్దలకెవరికి తెలియనివ్వకుండా రహస్యంగా చేసుకొనే వివాహం గాంధర్వ వివాహం. ఇలాంటి వివాహం కేవలం భౌతికదృష్టివల్ల ఏర్పడేదేగాని అందులో ధార్మిక దృష్టికి అవకాశం లేదు. దీనివల్ల ముందు వెనుక తరాలేవి తరించవ సరిగదా! ప్రస్తుతం జరుగుతున్న తరానికి గూడా మనశ్శాంతి ఉండదు. దాంపత్యం కూడా సమంగా సరసంగా ఉండడం అరుదు.

ఇలాంటి వివాహాలవల్ల సమాజగమనం దెబ్బుతీంటుంది. అది రాజులకు ఆపథ్థర్షంగా అంగీకరింపబడింది.

7.7 రాక్షసం:

వివాహానికి ముందు కన్యకు సంబంధించినవారితో యుదం జేసి, కన్యను అపహరించి ఎక్కుడికో తీసుకువెళ్లి చేసుకొనే వివాహం రాక్షసవివాహం కూడా సర్వసాధారణం కాదు. క్షత్రియులకు మాత్రమే పరిమితమైనది. పరాక్రమాన్ని పణంగా పెట్టి కన్యనపహరించి వివాహం చేసుకోవటం క్షత్రియుడికి మాత్రమే చెల్లుతుంది. ఇందులోను ధార్మికదృష్టి కంటే భౌతికదృష్టి అధికం.

7.8 పైశాచం:

కన్యాపై మనసుపడితే ఆమె నిరాకరిస్తుంది. తరువాత మాయతో ఆమెకు నచ్చినవాడి వేపంలో వచ్చి మోసగించి పెళ్లి చేసుకోవడం పైశాచం. అలాగే కన్య నిద్రిస్తున్నప్పుడు బలాత్కరించి శీలాన్ని అపహరించి పెళ్లిచేసుకోవడం కూడా పైశాచమే అవుతుంది. ఇది చాలా నీచమైన వివాహం. మాయతో మోసంతో ఏర్పడిన దాంపత్యం మోహం తీరేదాకానే గాని ఎంతోకాలం నిలవదు. పవిత్రమైన బంధం కాదు కాబట్టి పదిమంది చేసే అవమానాలకు ఈ వివాహం పొత్తమౌతుంది.

8. వివాహాప్రశంసన:

తనకు శరీరాన్ని చ్ఛిన తల్లిదండ్రులకు. జ్ఞానాన్ని చ్ఛిన బుమలకు జీవితం సాగించడానికి మంచి వనరుల నందించిన దేవతలకు మానవుడు పుడుతూనే బుణపడుతున్నాడని ఇదివఱకే చెప్పాను. అందులో పితరుల బుణాన్ని తీర్చుకోవడానికి ప్రధానంగా వివాహం ఉద్దేశింపబడింది. మిగతా రెండు బుణాలను గూడ గృహస్తాశ్రమంలో తీర్చుకోవచ్చు.

సామాన్యంగా వివాహమనే నియమం ఉంది కాబట్టే ఈ సమాజం ఇంత అరోగ్యంగా ఉండి, మానవజాతి బుద్ధిబలంతో అభివృద్ధి జెందుతున్నది. అలాకాక స్త్రీపురుషులకు వివాహబంధం లేకపోతే లోకమెంత

అన్నవ్యస్తమైపోతుందో ఊహకందని విషయం. ఆత్మసంస్కారం పెరగడానికి ఆదర్శజీవితం గడవడానికి మానవజాతికి ప్రత్యక్షంగాను, పరోక్షంగాను వివాహం ఎంతో దీహదం చేస్తున్నది. పురుషుడికిగాని, స్త్రీకిగాని వివాహం జరిగితేనే పరిపూర్వత సిద్ధిస్తుంది. అంతవఱకు వాళ్ళ జీవితం ఏదో కొఱతతోనే ఉంటుంది. సమాజంలో ఎన్ని ఒడుదుకులున్నా సర్దులుపోయే మనస్తత్వం ఏర్పడి ఉంతో అంతో శాంతి ఏర్పడుతున్నదంటే అది స్త్రీ పురుషుల వివాహబంధం వల్ల ఏర్పడిన, సదవగాహన, సంతతి మొదలగు వాటివల్లనేగాని ఇంకోకదానివల్లకాదు.

9. కన్యలక్షణాలు:

వివాహం చేసుకోబోయే కన్యలో ఉత్తమ సాముద్రిక లక్షణాలు, మంచిదేహపుష్టి, వర్షస్ను ఉండాలి. అమెకు అన్నదమ్ములు, అక్క చెల్లెళ్ళ ఉండటం చాలా మంచిది. దీనివల్ల వరునికి మంచి సంతానం కలిగి వంశవృద్ధి అవుతుందని పెద్దలు చెబుతారు.

కన్య వరునికి సోదరివరుస కాకూడదు. వరునికి భిన్నగోత్రంలో పుట్టి ఉండాలి. ఇలాంటి విషయాలను పరీక్షించి కన్యను ఎన్నుకున్నట్టుతే అమెకు కలిగే సంతానం ఆరోగ్యంతో కథకథలాడుతూ ఉంటుంది. ఆ వంశం మూడు పుప్పులు ఆరు కాయలుగా వృధిపోందుతుంది.

కన్యను చూడటానికి వరుడుగాని అతనికి సంబంధించిన వాళ్ళగాని వెళ్లినప్పుడు అమె నిద్రపోతూ ఉన్నా, ఇంట్లో లేకపోయినా, దుఃఖంతో

2. సంతుప్పో భార్యాయా భర్తా భర్తా భార్యా తలైవ చా
యస్కిన్నేవ కులే నిత్యం కల్యాణం తత్త్వ వై ధ్రువమ్॥

మనుస్యుతి 3.60.

3. అనిందిత్తః స్త్రీవివాహై రనింద్య భవతి ప్రజా|
నిందిత్త ర్మందితా స్వాణాం తస్మాన్నింద్యాన్ వివర్జయేతీ॥

అందులోనే 8.48.

4. ‘అసమానప్రవర్తైర్యవాహః’ గౌతమధర్మసూత్రం 4.2.

ఉన్నా ఆ సంబంధాన్ని పచిలేయడం మంచిది. అంతేగాక క్రింద వివరించబోయే 1. గుప్త, 2. బుషభ, 3. శరభ, 4. వినత, 5. వికట, 6. ముండ 7. మండూపిక, 8. సాంకరిక, 9. రత, 10. పాలి అనే కన్యలను గూడా పదిలి పెట్టడం మంచిది.

1. గుప్త: తల్లిదండ్రులు నిర్వంధించి ఇంట్లో రహస్యంగా దాచిన కన్యను పెండ్లి చేసుకోగూడదు.

2. బుషభ: మోటుశరీరం, లావైన వెంటుకలు, కలసిన కనుబొమ్మలు, పిక్కలమిద వెంటుకలు, కాలి చిట్టికినప్రేలు నేలపై ఆనక పోవడం, మొగవాడిగొంతు, కండ్ల ఆర్పటం, నవ్వినపుడు కళ్లు మూయటం, బుగలు సొటబడటం మొదలగు లక్ష్మణాలుగల కన్య బుషభ. ఈమెవల్ల సంసారం వృథికాదు.

3. శరభ: అతి సాందర్భపతి, వేశ్యాలక్ష్మణాలతో అమితమైన కాముకత్వాన్ని ప్రదర్శించేది, ఇతరులను ఆకర్షించడానికి ఎప్పుడూ అనేకాలంకారాలను చేసుకొనేది శరభ. ఇలాంటిదాని వల్ల సంసారంలో నుఖశాంతులుండవు.

4. వినత: గూనితనం, మెడ, నడుము వంగిపోవడం, ముసలితనపు లక్ష్మణాలు అంకురించడం ఎవరిలో కనపడతాయో అమెను వినత అంటారు. అలాంటి స్త్రీలకు సంతానం కలుగదు. అనేక గర్భకోశవ్యాధులువచ్చే అవకాశం ఉంది.

5. వికట: నడుము నుంచి మోకాళ్లవరకు ఉన్నభాగంకంటే, మోకాళ్ల నుంచి పాదాల వతుకు గల భాగం పొడుగు ఎక్కువగా ఉండి, పిక్కలు మరీ లావుగా ఉంటే అమెను వికట అంటారు. సాముద్రిక శాస్త్రంలో వీళ్లను మూడు రకాలుగా విభజించారు..1. కాకజంఘు (కౌకి కాళుకలది) 2. బకజంఘు (కొంగ కాళ్లది) 3. ఉపజంఘు (బంటె కాళ్లది) ఈమె దరిద్రురాలు, దిక్కులేనిది, భర్తకు నంతానానికి దూరంగా ఉండేది అవుతుంది.

6. ముండ: అనారోగ్యం వల్ల ఇతర కారణాలవల్ల, జూట్లుతీసివేసినదాన్ని ముండ అంటారు.

7. మండూపిక: పొట్టిగా ఉండి గర్జైనచర్యం కలది మండూపిక అవుతుంది.
  8. సాంకరిక: వంశం వగైరా తెలియనిది, విభిన్న సంప్రదాయాలు గల స్త్రీ పురుషులకు పుట్టినది సాంకరిక.
  9. రత: మంచి అలవాటుగాని, పరిషుధిగాని లేని కుటుంబంలో పుట్టినది. కామాధిక్యంవల్ల ములినప్రవృత్తికి అలవాటుపడినది. అళ్లిల సాహిత్యంపైన సంభాషణలపైన మొజుపడేది రత.
  10. పాలి : దాసిపృత్తితో పిల్లలను పెంచడం జీవనంగా కలది పాలి. అలాగే 1. మిత్ర, 2. వర్షకరి, 3. నక్షత్రనామ, 4. నదీనామ, 5.వృక్షనామ, 6. రేఖోపథ అనే కన్యలను గూడ పరిగ్రహించకూడదు.
1. మిత్ర: ఎక్కువమంది మొగవాళ్ళతో స్నేహం చేసేది మిత్ర.
  2. వర్షకరి: వరునికంటే వయసులో పెద్దది వర్షకరి. అలాగే ఎప్పుడూ చెమటలు పోసే శరీరం కలది కూడ వర్షకరి.
  3. నక్షత్రనామ: నక్షత్రాలపేరుతో పిలువబడేది నక్షత్రనామ. రోహిణి, ఉత్తర, అనూరాధ మొదలైనవి.
  4. నదీనామ: నదిపేరుగల కన్య నదీనామ. గంగ, కృష్ణపేణి, గోదావరి, యమున మొదలైనవి.
  5. రేఖోపథ: పేరులో చివరి అక్షరానికి ముందుఅక్షరం ఉపథ. రేఘం ('ర')గాని లకారంగాని ఉపథగా ఉండే పేరుకలది. సరళ, శాలిని మొదలైనవి. ఇలాంటి కన్యలను పెండ్లి చేసుకోకూడదు. ఈదోపాలు లేకుండా చూసుకొని సంబంధాన్ని నిశ్చయం చేసుకోవాలి.
- 10. వరలక్షణాలు:**

వరుడు మంచివంశంలో పుట్టి కులీనుడై ఉండాలి. బంధుసంపత్తి కలవాడై, పదిమంది మెచ్చే స్వభావం కలవాడై ఉండాలి. సాఫుద్రిక శాస్త్రలక్షణాయుక్తుడై ఆరోగ్యంగా ఆవ్యాదంతో ఉండేవాడు కావాలి. దత్తతత్కు

వెళ్లినవాడు, దర్శనీయుడుగా లేనివాడు, సగోత్రుడు సంబంధానికి సరిపోదు. సౌందర్య సౌభాగ్యాలతో యువకుడైన వాడిని వరునిగా ఎన్నుకోవాలి.

11. “నాతిచరామి”

కన్యాదానం చేస్తూ పీల్ల తండ్రి అల్లుడ్చితో ఇలా చెబుతాడు-
అప్పపర్మాఇభవత్కున్య పుత్రవత్పాలితా మయా।
జదానీం తవ దాస్యమి రత్తాం స్నేహేన పాలయ్॥

“నాయనా! ఎనిమిదేండ్ల నిండిన ఈ పిలను, కొడుకును పెంచినట్లు అలారుముద్దుగా పెంచాను. ఇప్పుడు నీచేతిలో పెడుతున్నాను. నీవీమెను స్నేహంతో చూసుకోవాలి.

ఇలా చెప్పి “జీవితంలో మిరిద్దులు కలసి మెలసి ఎన్నో మధురానుభూతులను పొందాలి. మంచి పనులను చేయాలి. సిరిసంపదల ననుభవించాలి. సత్యంతానాన్ని కనాలి. ధర్మరకూమాలనే పురుషార్థులను సంపాదించుకోవడంలో ఈనాడు నీకు అర్థాంగి అయిన నా కూతురును నిరాదరించకు! మోసం చేయకు! అతిక్రమించి వెళ్ళకు! అలా ఎన్నటికీ చెయ్యనని నాకు మాట ఇవ్వు!” అని అంటాడు. దానికి సమాధానంగా పెండికొడుకు “ఈమెను అతిక్రమించనని మీకు మాట ఇస్తున్నా” నంటాడు. జీవితంలో వేసే ప్రతి అడుగులో నిజంగా ఆ మాటను గుర్తుపెట్టుకొని ప్రతివాడు నిలబెట్టుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తే దాంపత్యం ఒక మధురానుభూతిగా మిగిలిపోతుంది.

12. భర్త ప్రేమను పొందాలంటే:

తను కన్యాదానం చేసి అత్తవారింటికి పంపిన ఆడపిల్ల అక్కడ అల్లుడిపేమకు ఆటపటె సుఖంగా కాపురం చేసుకోవాలని ప్రతి తండ్రి అభీలపిస్తాడు. అలా ఆ పీల జీవితం మూడు పువ్వులు ఆరు కాయలుగా కళకళలాడుతూ, ఉండాలంటే స్వాతీనిక్షత్రంలో కన్యాదానం చేయాలి. అలా చేస్తే ఆమె సకల సౌభాగ్యాలతో అత్తవారింట ఆనందంగా

ఉంటుంది. అశ్రయం లేకగాని అవమానభారంతోగాని తిరిగి ఆమె అత్తవారింటి నుంచి పుట్టింటికి వచ్చే అవసరమే రాదని తైత్తిరీయ బ్రాహ్మణం (15-2) ఇలా వివరిస్తున్నది చూడండి.

యం కామయేత దుహితరం ప్రియా స్వాదితి తాం
నిష్టాయం దద్యాత్ ప్రియైవ భవతి. నైవ తు పునరాగచ్ఛతి॥

వివాహముహార్తాలు పెట్టుకొనే ముందు ఆ నక్షత్రానికి నుముహార్తం కుదురుతుందా? అని కన్యాదాతలు విచారించుకొని కుదిరితే అలా చేయవచ్చు.

13. త్వరగా పెళ్ళి కావాలంచే..

ఆడపిల్లకు పెళ్ళికావడం జీవితంలో ఒక పెద్ద మలువు. యోగ్యుడైన వరుడు లభించడం ఆలస్యమైతే ఈ క్రింది మంత్రంతో త్వయంబకుణ్ణి ఆరాధిస్తే మంచి వ్యక్తి భర్తగా లభిస్తాడని శుక్త యజ్ఞార్థేదం (3-60) చెబుతున్నది.

త్వయంబకం యజ్ఞామహే సుగనిం పతివేదనమ్ |
ఉర్వారుకమివ బంధునాదితో ముక్తియ మాముతః॥

దివ్యమైన సుగంధం గల త్రినేత్రుని ఆరాధిస్తున్నాను. ఆయన దయవల్ల నేను పెండ్లె పుట్టింటినుంచి త్వరగా అత్తవారింటికి వెళ్ళిపోవాలి. మళ్ళీ భర్తనుంచి ఎన్నటికి విడిపోకూడదు. ఆ గోత్రంతో భర్తతోనే సుఖంగా ఉండాలి.

ఈనాడు పెళ్ళి ఆలస్యమైన ఆడపిల్లలకిది మహామంత్రం. దీన్ని రోజు నియమంతో చదువుతూ త్వయంబకుణ్ణి ఆరాధన చేస్తే వాళ్ళ అభీష్టం త్వరలో నెరవేరుతుంది.

14. ఏడు జన్మల బంధం:

“పెళ్ళున్నది నూరేళ్ళ వంట” అంటారు పెదలు. అంతేకాదు నిజమాలోచిస్తే అది ఏడు నూరవంట అని తేలుతున్నది. భార్యాభర్తల సంబంధం వద్దనుకున్నా వదిలిపోయేదికాదు. అది ఏడేడు జన్మల

బంధం. ఒక్కసారి భార్యాభర్తలైనారంటే అది అంతటితో పోదు. ఏడు జన్మలవడు అలాగే కొనసాగుతుంది. ఇద్దఱు కలసి చేసిన అదృష్టలను బట్టే సంతానం కలగటం, కలగకపోవటం, కలిగినా మంచి సంతానం, కలగటం లేక అంగవికలురు పుట్టటం మొదలైనవి అన్నీ సంభవిస్తుంటాయి. కొబట్టి పరిస్థితుల ప్రభావం వల్ల ఇద్దఱీ మధ్య ఆవేశాలు, పట్టుదలలు పెరిగినా ఇది శాశ్వతబంధమనే సత్యాన్ని గుర్తించి పట్టింపులు పెంచుకోక వాటిని సర్దుకు పోవటం భార్యాభర్తలు నేర్చుకోవాలి. అలా సర్దుకు పోవడంలోనే దాంపత్యం పండుతుంది. ఆనందం నిండుతుంది. నేను మొగవాళి నాకేం? అని భర్త: నేను అర్థాంగిని కాదా చోనా? అని భార్య భీమ్మించుకూర్చుంటే పక్కవాళ్ళు తలా ఒక పుల్లా వేస్తారేగాని ఎవ్వరూ సరిదిద్దులేరు. ఇద్దఱు సమానులేగాని ఎవ్వరూ తక్కువ గాని ఎక్కువగాని కారు. జీవితరథానికి ఇద్దఱు రెండుచక్కాలే. కనుక దంపతులు వాళ్ళ సమస్యలను అనురాగంతో దూరదృష్టితో వాళ్ళే పరిష్కరించుకోవాలి. ఇతరులమాద ఆట్టే ఆధారపడకూడదు.

15. సమాజసేవ:

గృహములపైన సమాజబాధ్యత లెన్నే ఉన్నాయని ఇదివడుకే వివరించాను. సమాజపరమైన బాధ్యతలను నిర్వహించడానికి అరాంగి నిజమైనతోడుగా నీడగా వ్యవహారించాలి. భార్య సహకారం లేందే భర్త ఒక్కడూ ఈ సమాజానికి ఏమీ చేయలేదు. అలాగే భర్త సహాయంలేందే భార్యకూడా. కనుక తమ జీవితం ఈ సమాజసేవకు అంకితం చేయాలనే దృఢసంకల్పం ఇద్దఱీ మనస్సుల్లోను ఏర్పడాలి. దంపతులందఱు అలా నడుం కట్టిపుస్తు సమాజం నిత్యకల్యాణం పచ్చతోరణంగా ఉంటుంది.

నిస్సాగ్రంగా సమాజసేవచేనే దంపతులకు ఆరోగ్యం, మనశ్శాంతి. ఆదరణ, కీర్తి, ప్రతిష్ఠ అన్నీ అయాచితంగా లభిస్తాయి నిష్ఠామనేవ చేసే ఆ దంపతులను ఈ సమాజం ఆదర్శంగా తీసికొని చరిత్రపుటల్లో

సువర్ణాకూరులతో వాగిని గుర్తు పెట్టుకొంటుంది. కాబట్టి స్వయంపూజనాలకంటే స్వయంత్రసుఖంకంటే, మానవసేవ చేయటానికి కోత్తదంపతులు కొంగు ముడి వేసుకోవాలి. అప్పుడు వాళ్ళకు మాధవానుగ్రహం తప్పక లభిస్తుంది. వాళ్ళ జీవితలతలు మూడు పువ్వులు ఆరు కాయలుగా ముందు ముందుకు సాగిపోతాయి.

16. పరిణయంతోనే పరిపూర్ణత:

స్తోత్రి గాని పురుషుడికి గాని జీవితంలో పరిపూర్ణత పరిణయంతోనే సిద్ధిస్తుంది. వాళ్ళంత గొప్పవాళ్ళైనా కావచ్చుగాని, నమాజంలో సహజీవనం చేసేటప్పుడు వివాహం వాళ్ళకోక వైలక్ష్మణ్యాన్ని సంతరిస్తుంది. కేవలం ప్రవృత్తిమార్గం అక్కడేదనుకొని నివృత్తిమార్గంలో నిలబడిపోయిన ఆధ్యాత్మిక సంపన్ములను వదిలేస్తే ఇది అందఱీకి తప్పనిసరి అనిపిస్తుంది. చూడండి శతపథబ్రాహ్మణం (5.2.1.10) ఏమని చెబుతున్నదో..

అర్థా హ వా ఏష ఆత్మనో యజ్ఞాయా. తస్మాద్యావ జ్ఞాయాం న విన్నతే వైవ తావత్ ప్రజాయతే. అసర్వో హ తావద్భవతి. అథ యదైవ జ్ఞాయాం విన్నతే అథ ప్రజాయతే, తర్వా హ సర్వో భవతి.

భార్య భర్తలో సగభాగం. అమెను పొందేదాకా అతడు సంతానాన్ని కనలేదు. అంతవరకు అతనిలో పరిపూర్ణత లేదు. పెండి చేసికొని సంతానాన్ని కన్నవాడే పరిపూర్ణుడేతాడు.

పురుషుని వ్యక్తిత్వం, సంపూర్ణం కావాలంటే రెండో సగమైన భార్యతో కలసి సంతానాన్ని పొందితీరాలి. అపుడే అతడు పరిపూర్ణుడుతాడు.

5. ఇంకా వివరాలకు చూడండి; ఆర్థ విజ్ఞానసర్వస్వం. రెండవ సంపుటం, పుట 56-57 తిరుమల తిరుపతి దేవస్థాన ప్రచురణ, తిరుపతి.

17. అర్థాంగి:

స్తీ పురుషులిద్దఱు ఎక్కుడెక్కుడో పుట్టినా, విభిన్న వాతావరణంలో పెరిగినా వివాహం ద్వారా వాళ్ల దగ్గాతూ ఒకటొతున్నారు. వారి భావనలు, అనుభూతులు ఒకటొతున్నాయి. భగవంతుని నిర్లయం ప్రకారం ఎవరెవరు ఏ జన్మలో భార్యాభర్తలు కావాలో అలాగే వాళ్లు దగ్గాతున్నారు. అందుకే మన నిర్లయం ప్రకారం ఏమి జరుగదు; "వివాహాలు విధి నిరీతాలు" (marriages are made in heaven) అంటారు పెద్దలు. దంపతులిద్దఱీకి శరీరాలు వేరైనా, మనసు, మమత ఒక్కటిగానే ఉండాలి. అప్పుడే వాళ్లు దాంపత్యసారమైన ప్రేమను అనురాగాన్ని అనుభవించగలుగుతారు. ఈ జీవితయజ్ఞాన్ని ఇద్దఱూ కలని అనుష్మించాలి. భర్తలో భార్య సగభాగమని తై.బ్రా.(3.3.3.) ఇలా చెబుతున్నది- "అర్థా వా ఏష ఆత్మనః యత్పత్తి". అలాంటి దాంపత్యంలోనే స్తీకి అర్థాంగిగా ఉన్నతసానం ఉంటుంది. భర్తకు సంబంధించిన హక్కులలో అర్థాంగి కావచ్చగాని, బాధ్యతలలోకూడా తన అర్థాంగిత్వాన్ని నిలుపుకోవడం అంత తేలికైన పనికాదు. ధర్మపత్నిగా ఆయనకు సంబంధించిన అన్ని వ్యవహారాలను తను స్వయంగా విచారించుకోవలనిన అవసరం ఉంది. అలాగే ఆయనను అనుసరించి అర్థం చేసుకొని మనసులో మనసై, తనువులో తనువై ప్రతి నారీమణి నడవగలిగితే నిజమైన అర్థాంగిగా రూపాంద గలదనేది నగ్నసత్యం. వరుడు వివాహ కాలంలో వధువుతో ఏమంటున్నాడో ఛాందోగ్య బ్రాహ్మణంలో (1.3.9.)చూడండి..

యదేతద్భుదయం తవ తదస్తు హృదయం మమ!
యదిదం హృదయం మమ తదస్తు హృదయం తవ॥

నీ హృదయం; అంటే నీ అభిలాష నాది కావాలి. అలాగే నా హృదయం నీది కావాలి. అంటే ఏమిటి? ఇద్దఱీ మనసులు ఒకటిగా చేరిపోవాలి. ఇద్దఱీ అలోచనలు ఒకటిగా ఏర్పడాలి.

6. కార్యేషు దాసీ కరణేషు మంత్రీ రూపే చ లక్ష్మీః క్షమయా ధరిత్రీః భోజ్యేషు మాతా శయనేషు రంభా పొత్తుణ్ణుయుక్తా కులధర్మపత్తి॥

18. శ్రీ గౌరవం:

అది కుటుంబమైనా, గ్రామమైనా, రాష్ట్రమైనా, దేశమైనా శ్రీని గౌరవిస్తేనే దాని గౌరవం ఇనుమడిస్తుంది. శ్రీని అవమానించినా, అత్యాచారం జరిపినా, ఆ దేశం పైకి రాదు. అయితే శ్రీలు కూడా చాంచల్యం లేకుండా మధురగంభీరస్వభావంతో మనుగడసాగిస్తూ మగహారి మన్సునలకు పాత్రులుకావాలి. తమ ఉన్నతమైన వ్యక్తిత్వం, ఉత్తమసంస్కారం, ఉజ్జ్వలమైన శీలమే కుటుంబానికి దేశానికి కూడా గర్వకారణమౌతాయని మరచిపోకూడదు.

ఏ కుటుంబంలో శ్రీలు పూజింపబడతారో అక్కడ దేవతలు విలసిల్లుతుంటారు. సకలసంపదలు నెలకొని ఉంటాయి. ఏ ఇంటో శ్రీలు అవమానానికి గురోతుంటారో అక్కడ జరిగే ప్రతిపనీ వ్యోరమైపోతుంది. ఆ సంసారం అభివృద్ధికిరాదని ఇలా అంటాడు మనువు..

యత్ర నార్యస్త పూజ్యంతే రమన్తే తత్త దేవతాః
యత్తేతాస్త న పూజ్యంతే సర్వాస్తత్రాఫలాః క్రియాః॥

శ్రీలు ఎప్పుడూ దుఃఖపడుతూ ఉండే కులం వెంటనే నశిస్తుంది. శ్రీలు ఏ దుఃఖంలేకుండా, ఎప్పుడూ సంతోషంగా ఉండే కులం మాత్రమే దినదినాభివృద్ధి చెందుతుందని ఇలా చెబుతాడు మనువు-

శోచంతి జామయో యత్ర వినశ్యత్యాశు తత్కులమ్మా
న శోచంతి తు యత్తేతా వర్ధతే తద్ధి సర్వదా॥

అందువల్లనే శ్రీలకు అవకాశమేర్పడినప్పుడల్లో ఆభరణాలు, అలంకారాలు, కొత్తబట్టలు, తిముబండారాలు మొదలైనవి ఇన్ను, వాళ్ళను గౌరవించాలి. దానివల్ల కుటుంబం బాగా అభివృద్ధి చెందుతుంది.

కుటుంబాభివృద్ధిని, దేశాభివృద్ధిని కోరే భర్త ఎప్పుడూ తన భార్యను తనతో సమానంగా చూడాలేగాని, తక్కువగా చూడకూడదు. శ్రీని అగోరవంచేసినా, అవమానంచేసినా ఆ దేశం సర్వనాశనమాతుంది.

మన ఇతిహసపురాణాల్లో కూడా స్తీని అవమానించిన దుర్భాగ్యాలు నామరూపాలు లేకుండా పోయారు.

19. మకుటంలేని మహారాణి:

మెట్టినింటిలో నిజంగా స్తీ మకుటంలేని మహారాణి. కుటుంబగౌరవ ప్రతిష్ఠలు కుసుమకోమలియైన ఇల్లాలివల్లనే వృద్ధిపొందాలి. వివాహమైన స్తీ భర్త కుటుంబాన్ని అన్ని విధాలా తీర్పిదిద్దవలసిన స్తోనంలో ఉంటుంది. భార్యగా, కోడలుగా, వదినగా, తల్లిగా తన ఇంట్లో స్తీ నిర్వహించే బాధ్యతలు, ఆమె కెంతో ఉన్నతస్తానాన్ని ఏర్పరచినాయి. వివాహసమయంలో వరుడెలా వథువును ఆదేశిస్తాడో ఛాండేగ్యోబ్రాహ్మణం (1.2.20.) వివరిస్తున్నది చూడండి-

సమ్రాష్టీ శ్వశురే భవ, సమ్రాష్టీ శ్వత్రాయం భవ।
ననాందరి సమ్రాష్టీ భవ, సమ్రాష్టీ అధిదేవము॥

అత్తవారింట్లో అత్తమామలు, ఆడుబెడ్డలు, బాపలు, మఱుదులు, మొదలైన వారందఱిని ప్రేమానుబంధంతో చక్కగా చూసుకుంటూ ఇంటికి దీపంలాగా యజమానురాలివై ఉండు!

క్రమశిక్షణతో క్రమక్రమంగా వృద్ధికొస్తున్న కుటుంబంలో యజమానురాలుగా స్తీ అందఱికి తగిన సౌకర్యాలు కలుగజేస్తూ వారి ప్రేమాభీమానాలను చూరగొనగలుగుతుంది.

20. గృహపత్ని:

గృహసామ్రాజ్యాన్ని అహంకారంతో గాక ఆప్యాయతతో పాలించే అనురాగదేవతకూడా స్తీమూర్తియే. మనిషిలో నముత, మాటలో ఆదరణ, మహిళాలోకానికి వన్నె తెస్తాయి. అలాంటి మహిళాశిరోమణి గృహలక్ష్మి అయితే పాలుపొపగినట్టు ఆ కుటుంబం అన్ని విధాలా ఆ అభ్యుదయపథంలో ప్రకాశిస్తుంది. “నీవే నూ ఇంట్లో వాళ్ళందుకు పరిపొలకురాలివి” అని వివాహసందర్భంలో వరుడు చేపే మంత్రాలు చూడండి-

స్నుషాణాగం శ్వయచురాణాం ప్రజాయాశ్చ ధనస్య చ
పతీనాం చ దేవ్యాణాం చ సజాతానాం విరాడ్ఘవ॥

తోడికోడును, అత్తమామలను, నీసంతానాన్ని సిరిసంపదలను,
భర్తను, బావలను, మఱుదులను, మా వంశంలోని వాళ్ళందటిని,
వక్కగా ఆదరంతో చూస్తూ యజమానురాలివిగా మంచిపేరు
సంపాదించు!

ఇహ ధృతిరహ స్వధృతిరిహ రత్నిరిహ రమస్యా
మయి ధృతిర్యయి స్వధృతిర్యయి రమో మయి రమస్య॥

ఓ కన్యా! నీవు ఈ ఇంట్లో దైర్యస్తుర్యాలతో ఉండు! ఇక్కడే
నాతో విలాసంగా కాలం గడుపు. నీకు నీవాళ్ళకు నేనంచే ప్రసన్నభావం
ఉండాలి. నాతో అనురాగంతో మెలగు.

21. మగపిల్లలవాడే పుట్టాలి:

ఆనాడు కూడా ఇప్పటిలాగానే పురుషునంతతమిద అభిమానం
ఎక్కువ అని ఛాందోగ్యబ్రాహ్మణం(1.4.8.9.) చెబుతున్నది. పరుడు
ఇలా కోరుతున్నాడు. మిత్రావరుఱులు, అశ్వినీదేవతలు, అగ్ని, వాయువు,
ఇంద్రుడు, బృహస్పతి, వీళ్లందఱు పురుషులే. అలాగే నీవూ మగబిడ్డను
కనాలి. తరువాత పుట్టే బిడ్డకూడా మగబిడ్డే కావాలి.

22. సమభావన :

ఎక్కడినుంచే వచ్చిన ఆడపిలకదా!అని భార్యను బానిసగా
చూడటం, తన కుటుంబమంతా కలుకట్టుకొని కళ్ళసాధిస్తుంచే చూస్తూ
ఏమీ పట్టనట్లు కూర్చోవటం భర్త చేయవలసిన పనికాదు. “అందరినీ
వదిలి తన చేయి పట్టుకొని సహధర్మచారిణిగా తన ఇంటికి వచ్చిందన్న
భావన అతనిలో ఎప్పుడూ ఉండాలి. ఆమె కంటనీరు పెట్టుకుండా
ఎంతో జాగ్రత్తగా తను వ్యవహరిస్తూ ఇతరులు కూడా అలాగే ఉండేటట్లు
చూసుకోవలసిన భారం మొగవాడిమిద ఉన్నది. “కలకంఠి కంట
కన్నీరోలకిన సిరి ఇంట నుండనొల్లదు” అని కదా! పెద్దలు చెబుతారు.

దంపతులిదఱు సంసారమనే బండికి చక్రాలాంటివాళ్ళు. రెండు చక్రాలు సమానంగా ఉంటేనే బండి సరిగా నడుస్తుంది. ఒక చక్రం చిన్నది; ఇంకో చక్రం కొంచెం పెదది అయితే బండి సరిగా నడవదు. అలాగే దంపతులిదఱు ఎక్కువ తక్కువలు లేకుండా సమానంగానే అలోచించాలి. సంసారప్రణాళికను రూపొందించుకోవాలి. శ్రద్ధతో అమలుపరచాలి. వాక్కులకోసం పోరాడకుండా బాధ్యతలను పంచుకోవాలి. అప్పుడే సంసారగమనం సరిగమలు లేకుండా సరసంగా సాగుతుంది.

23. వంశవృద్ధి:

బ్రహ్మచర్యంలో చక్కని విజానాన్ని సంపాదించి, ధర్మబద్ధంగా వివాహం చేసికొని సమాజసేవాభావంతో దంపతులిదఱు తమ జీవితాలను సార్కం చేసుకోవాలి. భార్యాభర్తలు భోగంలో కాదు పోటీ పడవలనింది త్యాగంలో యోగంలో పోటీపడాలి. యోగమంటే సమత్వం, క్రియానిర్వహణ సామర్థ్యం. ధర్మానికి విరుదంకాని అరకామాలను అనుభవించవచ్చు. కాని జీవితలక్ష్యం అరసంపాదినం, కామపీరిపూరణం కాకూడదు. భగవంతుడిచ్చిన జందియశక్తుల్ని మానవుడు అసర్దాలకు అలవాలమైన ఆరారునం కోసం అంతిం చేసి చివరకు తెలుసుకుంటాడు. తానెంత జీవితాన్ని వ్యర్థం చేసుకున్నాడో:అప్పుడు తెలుసుకొని ఏం ప్రయోజనం? గతజలసేతుబంధనం తప్ప. అలాగే నీతినియమాలను వదిలేసి అంతులేని కామాలకు, కామాలు పెటుకుంటూ పోయి అన్నివిధాలా అశక్తుడైనవాడు గ్రహస్తాడు తానేమీ పోగొట్టుకున్నది. తనను తానే గరించుకుంటాడు. ఏమిటి ప్రయోజనం? అంతా పూర్తయిపోయిన తోరువాత.

అందుకే ముందుజూగ్రత్త అన్నింటోను మంచిది. మానవజన్మ చాలా దురభమైంది. ఎంతో విలువైంది. దీన్ని సద్గ్యనియోగం చేసుకోవాలి. ఈ సమాజానికి ఎంతో కొంత సేవచేసి ఆదర్శంగా బ్రతికి మంచి సంతానాన్ని ఈ సమాజసేవకు అర్పించాలి. అదే గృహస్థాశ్రమం స్వీకరించిన నూతన దంపతుల భావిజీవితలక్ష్యం కావాలి. ఆనాడే ఈ సమాజం సమసమాజమౌతుంది. శాంతిమందిరమౌతుంది. అదే ఏనాటికి తిరుగులేని సత్యం శివం సుందరం.

***

సప్త పది

రెండవభాగం

1. వివాహవిజ్ఞానం:

సామాన్యంగా ఈరోజుల్లో వివాహాలు జరిగేటప్పుడు ; తరపు కుటుంబసభ్యులు ఇచ్చిపుచ్చుకోవడం వంటి గొడుపాడావిడిలో వారుంటారు. బంధువులు లోకవ్యామాట్లాడుకుంటూ, కొత్తపరిచయాలు పెంచుకుంటూ ఎప్పుడైపోతుందా అని ఎదురు చూస్తుంటారు. ఇతరులు భోజపిలవరేమీటని దిక్కులు చూస్తుంటారు. వధూవరులు పుచ్చేమాటలు, మంత్రాలు అర్థంకాక, ఏమిచేయలేక పీటలమిద కూర్చోని ఉంటారు. పీటలమిద కూర్చోవఁ ఆలస్యమైనా కొండణు జబరదస్తీ చేస్తూ గడియారాలు చూ “ఇంకెంతసేపయ్యా పంతులూ! తొందరగా కానీ!” అని పుతొందరపెడుతుంటారు. పెళ్ళిపెద్దలతో రాజీపడి పురోహితుడ్ని లేవప్పుడు నాకు మాత్రం ఏం పట్టిందని” వివాహంలో ; తర్తుమాత్రం నడుపుతూ వాయువేగ మనోవేగాలతో మంత్రాలోపలికి, సగం బయటికి చదువుతూ లాగేస్తుంటాడు.

కాని వివాహంలో జరిగే ప్రతి పనికి ఒక ప్రత్యేకత గాని, అక్కడ చెప్పే మంత్రాలు వధూవరులిద్దఱు పెద్ద తీసుకుంటున్న నిరయాలనిగాని- వాటికి ఎంతో లోతైన ఆర్థం ఉమానవజీవితంలో వివాహమనే సంస్కారానికి ఎంతో ఉందనిగాని అనుకొనేవాళ్లు, తెలియచెప్పేవాళ్లుకూడా ఎవ్వరూ అంతా యాంత్రికంగా జరిగిపోతుంది. ఇది మన దౌర్ఘాగ్యం.

అందుకే వివాహానికి సంబంధించిన సమగ్రస్వరూపం వధతెలిస్తే ఆ సమయంలో తీసుకొంటున్న నిరయాలు, చేసుకొనే వారికి అర్థమైతే, వారి జీవితాల్లో వేసే ప్రతి అడుగు :

వేస్తారనే ఆశయంతో వివాహ విజ్ఞానాన్ని ఇక్కడ అందణకి అర్థమయ్యే రీతిలో పొందుపరుస్తున్నాను.

2. గోదానప్రతం:

గురుకులంలో బ్రహ్మచర్యదీక్షతో విద్యాభ్యాసం పూర్తి చేసిన బ్రహ్మచారి ఆ దీక్షను విరమిస్తూ, అంతపఱకు పెంచిన గడ్డలను, మిసాలను తీసివేయడమే గోదానప్రతం. గోదానమంటే ఆవులను దానం చేయడం కాదు. కేశబుండనమన్నమాట, పుట్టువెంట్లుకలను తలిదంత్రులు తీయస్తారు. కాని ఈ కేశబుండనం గురువు చేయస్తాడు. సప్తసింధువులు ఇతని ఆయుష్యాన్ని హరించకుండా ఇంకా ఇంకా పెంచాలని ఈ సందర్భంలో గురువు ఆశిర్వదిస్తాడు.

సదైన నమయంలో తలపని చేయించుకుంటే ఆరోగ్యం, ఆయుష్యం పెరుగుతాయి. అలా కాకపోతే ఆరోగ్యం దెబ్బతిని ఆయుష్యం తరిగి పోతుందని మన శాస్త్రాలు చెబుతున్నాయి. అందుకే తలపనికి “ఆయుష్మర్మ” అనికూడా పేరేర్చడింది.

3. స్నాతకం:

గురుకులంలో బ్రహ్మచర్యాశ్రమాన్ని నిర్వహిస్తూ కష్టపడి దీక్షతో విద్యల నన్నింటిని అభ్యసించి, గృహస్తాశ్రమంలో ప్రవేశించమని గురువు ఆదేశించిన తరువాత స్నాతకప్రతం చేయాలి. అన్ని దీక్షలను వదిలేసి క్షరకర్మ (తలపని) చేయించుకొని వేడినీళతో స్నానం చేసిన వాడు స్నాతుడుతుండుతాడు. అది ఈ ప్రతంలో ముఖ్యక్రియ కాబట్టి దీనికి స్నాతకమని పేరు. దీనే ఈనాడు విశ్వవిద్యాలయాల్లో స్నాతకోత్సవమనే పేరుతో (convocation) నామమాత్రంగా జరుపుతున్నారు.

త్రైత్తిరీయాపనిపత్తు స్నాతకునికి గురువు చేయవలసిన ఉపదేశాన్ని ఇలా పేర్కొంటున్నది....

వేదమనూచ్య ఆచార్యోఽన్తే హాసినమనుశాస్త్రిః.

సత్యం వద. ధర్మం చర. స్వాధ్యాయాన్నా ప్రమదః.

వేదాధ్యయనం పూర్తిచేయించి గురువు శిఖ్యుణై ఐలా శాసిస్తున్నాడు. సత్యం మాట్లాడు! ధర్మాన్ని ఆచరించు; నేను నేర్పిన విద్యను తిరిగి అధ్యయనం చేయడంలో అశ్రద్ధ చేయకు!

ఆచార్యాయ ప్రియం ధనమాహృత్య ప్రజాతంతుం మావ్యవచేత్తీః సత్యాన్న ప్రమదితవ్యమ్. ధర్మాన్న ప్రమదితవ్యమ్. కుశలాన్న ప్రమదితవ్యమ్. భూత్యైన ప్రమదితవ్యమ్. స్వాధ్యాయప్రవచనాభ్యాం న ప్రమదితవ్యమ్. దేవపితృకార్యాభ్యాం న ప్రమదితవ్యమ్.

ఆచార్యునకు ఇష్టమైన గురుదక్షిణను సమర్పించి నీవఱకు వచ్చిన మానవసంతతి అనే దారాన్ని తెంయివేయకు! అంటే గృహస్తాశ్రమాన్ని స్నేకరించి యోగ్యమైన సంతానాన్ని పొందు! అలాగే నీవు సంపాదించిన విజ్ఞానాన్ని ఉపదేశించి విద్యాసంతతిని గూడా పెంపాందించు! అయితే ఈ గృహస్తాశ్రమ నిర్వహణ చాలా కష్టమైంది ఎన్నోభ్రమలు, పొరపాట్లు రావడానికి అవకాశం ఉంది. కుమక సైషుభ్యాన్ని ప్రదర్శించడంలో పొరపడకు! అభ్యుదయ సాధనలో పొరపడకు! వేదాన్ని అధ్యయనం చేయడంలోను, లేక జ్ఞానాన్ని సంపాదించడంలోను, ఇతరులకు వేదాన్ని నేర్చడంలోను, లేక ఇతరులకు జ్ఞానాన్ని ఉపదేశించడంలోను ఏమరపాటు పడకు!

మాతృదేవో భవ. పితృదేవో భవ. ఆచార్యదేవో భవ.
అతిథిదేవో భవ.

తల్లిని దైవంగా అర్పించు! తండ్రిని దైవంగా ఆరాధించు! గురువును దైవంగా గౌరవించు! అతిథిని దైవంగా ఆదరించు!

యాన్యనవద్యాని కర్మాణి. తాని సేవితవ్యాని. నో ఇతరాణి. యాని అస్యాకం సుచరితాని తాని త్వయా ఉపాస్యాని. నో ఇతరాణి.

మంచిపనులని మహానీయులు చెప్పినవాటినే ఆచరించు! చెడ్డ పనులజోలికి పోవద్దు. మేమాచరిస్తున్న మంచిపనులనే నీవు కూడా ఆచరణలో పెట్టు. ఇతరమైన వాటి జోలికి పోవద్దు.

వికే వాస్తుచ్ఛేర్యాంసో బ్రాహ్మణః. తేషాం త్వయా అసనే న ప్రశ్నసితప్యమ్. శ్రద్ధయా దేయమ్. అశ్రద్ధయాఉదేయమ్. క్రియ దేయమ్. ప్రొయా దేయమ్. భియా దేయమ్. సంవిదా దేయమ్.

మనకు శ్రేయోభిలాపులు బ్రహ్మజ్ఞానంతో ప్రకాశించే బ్రాహ్మణులు దయచేస్తే వాళ్లను ఆహ్వానించి, అతిథ్యం ఇచ్చి ఆదరించు! ఏదైనా ఎవరికైనా ఇచ్చేటప్పుడు శ్రద్ధతోఇవ్వు! అశ్రద్ధతో ఇవ్వర్యు! నీ సిరిసంపదలకు తగినట్లు దానం చెంయి! “అంచోయి! ఇంతే ఇవ్వగలుగుతున్నానే” అని సిగ్గుపడుతూ ఇవ్వు! భయపడుతూ ఇవ్వు! తీసికొనే వ్యక్తిలో భగవంతుణ్ణి చూస్తూ ఇవ్వు!

అథయది తే కర్మవిచికిత్సా వా వృత్తవిచికిత్సా వా స్వాత. యే తత్త్వ బ్రాహ్మణః సంమర్మినః. యుక్తాః ఆయుక్తాః. అలూక్షా ధర్మకామాః స్యుః. యథా తే వర్తేరన్. తథా తత్త్వ వర్తేథాః.

నీవు చేసే సత్కార్యాల్లోగాని, నీ నడవడిని గురించిగాని సందేహాలు కలిగినప్పుడు, నీతోపాటు ధార్మికజీవితాన్ని గడువుతూ సమఖావన కలిగి భగవద్గుక్తితో ధర్మబ్రథమైన కోరికలతో ఏ లోపంలేకుండా చక్కని వివేకంతో ప్రతివిషయాన్ని విమర్శించి ఒక నిర్మయానికి రాగల బ్రహ్మజ్ఞానైన పెద్దలు, ఆ పరిస్థితుల్లో ఎలా ప్రవర్తించారో తెలుసుకొని నీవుకూడా అలాగే ప్రవర్తించు!

అథాభ్యాఖ్యాతేము. యే తత్త్వ బ్రాహ్మణః సంమర్మినః. యుక్తా ఆయుక్తాః. అలూక్షా ధర్మకామాః స్యుః. యథా తే తేము వర్తేరన్. తథా తేము వర్తేథాః. ఏష ఆదేశః. ఏష ఉపదేశః. ఏషా వేదోపిషత్త. ఏ తదను శాసనమ్. ఏవముపాసితప్యమ్. ఏవము చైతదుపాస్యమ్.

ఇక ఇతరులలో తప్పులు కనపడినప్పుడు, వాళ్లను నిందించాల్సి వచ్చినప్పుడుకూడా, సమఖావనతో దైవభూతితో ధార్మికమైన అభిలాపలతో ఏ లోపం లేకుండా ప్రతి విషయాన్ని విచక్షణ జ్ఞానంతో విమర్శించి నిరయించగల బ్రహ్మజ్ఞానులైన బ్రాహ్మణులు ఆ సందర్భంలో ఎలా నడచుకొన్నారో తెలిసికొని నీవుకూడా అలా ప్రవర్తించు! ఇదే మానడచుకొన్నారో తెలిసికొని నీవుకూడా అలా ప్రవర్తించు!

ఆదేశం. ఇదే మా ఉపదేశం. ఇదే వేదసార భూతమైన ఉపనిషత్. ఇదే మా అనుశాసనం. ఇలాగే సాధన చెయ్యి. ఇలాగే సంస్కృతాన్ని పెంచుకుంటూ మళ్లీ మళ్లీ సాధన చెయ్యి.

అహో! ఎంత చక్కటి చిక్కుటి ఉపదేశం. ప్రాచీన భారతదేశంలో బ్రహ్మచర్యాన్ని చక్కగా పూర్తిచేసి విద్యలను సంపాదించి పెండ్లి చేసికొని గృహస్తగా మారి ఈ సమాజసేవకు అంకితమయ్యే అంతేవాసికి గురువు చేసే ఉపదేశ మిది. అతడి బ్రతుకులు ఆచార్యుడు వేసే బంగారుబాటు ఇది. విద్యాబుద్ధులతో నీతి నియమాలతో, భక్తి విశ్వాసాలతో, సేవ సంస్కృతాలతో తన శిష్యుడై తీర్చి దిద్ది ఈ సమాజానికి అంకితం చేస్తున్నాడు గురువు స్నాతకోత్సవంలో. ఒక్కసారి ఆలోచించండి..భారతీయ సంస్కృతి ఎంత ఉదాత్తమైన విలువలతో నిండి ఉన్నదే.

స్నాతక శుభనమయంలో ఆచార్యుడందించిన ఆదేశంలో..”ఇంత వఱకు నీ వంశస్తులు మంచి సంతానాన్ని ఈ సమాజ సేవకోసం పరంపరగా అందిస్తూ వచ్చారు. భావి జీవితాన్ని భాసురంగా తీర్చి దిద్దుకొని ఇతరులకు సేవ చేసే విజ్ఞానాన్ని సంపాదించావు. కాబట్టి నీ వఱకు వచ్చిన ఈ సంతానలతను తెంచివేయకుండా నీ పితరుల బుఱ్ఱాన్ని తీర్చుకోవడానికి మంచి సంతానాన్ని పొందాలి. అందుకోసమే గృహస్తాశ్రమాన్ని స్వీకరించు!” అనే మాటలకు కట్టిబడి, ఆయన అనుమతిని తీసుకొంటాడు స్నాతకుడు. ఆ తరువాత గురుదక్షిణతోబాటు ఆవు, దూడ ఎద్దు మొదలైన వాటిని ఆయనకు సమర్పించి, అప్పటినుంచి ఒక సంవత్సరం ప్రతదీక్షతో ఉంటాడు.

4. సమావర్తనం:

సమావర్తన మంటె తిరిగిరావడం. విద్యాభ్యాసం పూర్తిచేసి స్నాతకప్రతం చేపట్టిన ఒక సంవత్సరానికి స్నాతకుడు గురుకులాన్నించి పాదయూత్తతో లోకిక ప్రపంచంలోకి తిరిగిరావడాన్నే సమావర్తన మంటారు. ఈ సందర్భంలో స్నాతకుడు 1. మణికుండలాలు

2. పంచెలచాపు **3. గొడుగు** **4. చెప్పులు** **5. చేతికర్త** **6. పూలదండ**
7. నలుగుపిండి **8. తలనూనె** **9. కాటుక** **10. తలపాగాలను** గురువుకు
నమర్చించి, తానుకూడా తీసికొంటాడు. తరువాత బ్రహ్మచర్యాశ్రమంలోని
కర్తవ్య లోపాలకు తగిన ప్రాయశ్చిత్తం చేస్తాడు. ఆ పైన ఆయుష్యాన్ని,
తేజస్సును, ధనాన్ని పుట్టిని పెంచే బంగారు ఆభరణాలను ధరించి
శశాస్నేధిశగా కాళియాత్రకు బయలుదేరతాడు.

5. కాళియాత్ర:

కాళియాత్రకు బయలుదేరిన స్నాతకుణ్ణి కన్యాదాతగాని లేక
కన్యా సోదరుడు గాని “సర్వాలంకారభూపితయైన మా కన్యాను మిం
కిచ్చి వివాహం చేస్తాం. అగ్నిస్కాగి పాణిగ్రహణం చేయండి. దయతో
మాఙంటికి రండి” అని ఆహ్వానిస్తాడు. అందుకు అంగీకరించి వరుడు
ఇంటికి బయలుదేరుతాడు.

6. యజ్ఞోపవీతం:

ఉపనయన కాలంలో ధరించిన యజ్ఞోపవీతం కాక స్నాతకువ్రతానికి
అంగమైన రెండో యజ్ఞోపవీతాన్ని వరుడు ఈ సందర్భంలో ధరిస్తాడు.
బ్రహ్మచారి ఒక యజ్ఞోపవీతాన్ని గృహస్తు రెండు యజ్ఞోపవీతాలను
(పోగులను) ధరించడం సంప్రదాయం. ఆ పైన గృహస్తాశ్రమ నియమాలను
ఉల్లంఘించనని వరుడు ప్రమాణం చేస్తాడు.

7. కన్యావరణం:

కన్యావరణమంటే మంచి లక్షణాలుగల కన్యను నీర్ణయించుకోవడం.
ఇద్దఱు లేక నలురు లేక ఎనిమిదిమంది యోగ్యుల్లే గృహస్తులైన
మీత్రులను వరుడు తనకోసం మంచి కన్యను విచారించి నీర్ణయించమని
కోరతాడు. అతని కోరిక ననుసరించి వాళ్లు వెళ్లి విచారించి తగిన
కన్యను నిశ్చయిస్తారు.

---

7. కన్యను వరించడానికి మృగశిరా నశ్శత్రంలో పెద్దలను పంపితే కన్యాదాత
గారవానికి వాళ్ల పాత్రులొతారు. కార్యస్థితి కలుగుతుందని ఆపస్తంబ గృహ్య
సూత్రం చెబుతోంది దీన్ని ఈనాడు వరాన్యేపణకుకూడా అన్యయించుకోవచ్చు.

8. వరాగమనం:

సుముహూర్తం నిశ్చయమైన తరువాత తగినరత ముందుగా వరుడు బంధుమిత్రులతో కలసి మంగళగీత వాద్యాలతో శుభశక్తునాలతో కన్యాదాత యచ్చిన విడిది ఇంటికి తరలి వెళ్డడమే వరాగమనమంటారు. అతని వెంట పెద్దలు, బ్రాహ్మణులు, ముత్తెదువులు, బంధువులు, మిత్రులుకూడా బయలుదేరి వెడతారు.

9. వరపూజ:

పెండ్లె కుమారుడు అతని తరపు పెద్దలు పెండ్లెకి తరలి వచ్చిన తరువాత, కన్యాదాత సకుంటుంబ పరివారంగా సకల మంగళవాద్య ఘోషలతో సమస్త సుగంధ పూజా ద్రవ్య ఫల పుష్పమాలానులేపనాదులతో వారి దగ్గఱకు వెళ్లి వరపూజ చేస్తాడు. శ్రీ లక్ష్మీనారాయణ స్వరూపుడైన వరునికి ఈ క్రింది మంత్రంతో పాద ప్రక్షాళనం చేస్తాడు..

నమోఽ న్యునన్మాయ సహస్రమూర్తయే
 సహస్ర పాదాక్షి శిరోరుబాహావే।
 సహస్రనామేయ పురుషాయ శాశ్వతే
 సహస్రకోటియుగధారిణే నమః॥

వేలకొలది రూపాలు, పాదాలు, కన్ములు, తలలు, తొడలు, బాహువులు, నామాలు, కిరీటాలు ధరించిన, అనంతుడైన శాశ్వతుడైన పురుషోత్తమునకు నమస్కారం చేస్తున్నాను.

ఆపైన వరునికి బంధువులకు నూతన వస్తూభరణాదులను, సుగంధమాల్యాలను లేపనాలను సమర్పించి కాలానుగుణమైన ఉపహార పాశీయాలను (పానకం వగైరా) ఇచ్చి గౌరవించి వారినందరుణిని కల్యాణ వేదిక దగ్గటికి విచ్చేయమని ఆహ్వానిస్తాడు కన్యాదాత.

10. గోత్రప్రవరలు:

గోత్రమంటే వంశం. ప్రవర అంటే వంశమూలపురుషుల కూటం. వరుడు కన్యాన్యేషణ చేయమని అడిగిన తరువాత కొందఱు పెద్దలు

వెళ్లి కన్యాదాతకు వరుని వంశాన్ని గురించి వివరించి చెప్పడానే) ఇక్కడ గోత్రప్రవరలు చెప్పడం అంటున్నాం. అంటే వరుని ముత్తాత, తాత, తండ్రి ఎవరెవరో కన్యాదాతకు తెలియజేసి, కన్య ముత్తాత, తాత, తండ్రి ఎవరెవరో తెలిసికొని “మీ కన్యను మా కుఱువాడికి ధర్మసంతాన సంపద కోసం ఇవ్వండి” అని అడగటమే ఇక్కడ ప్రధానాంశం. ఆడపిల్లలు తక్కువగా ఉండే రోజుల్లో ఆడపిల్ల పుట్టటంతోచే సంబంధాలు కలుపుకోవాలనే ఆలోచన లుండేవి. అందువల్లనే పిల్లవాడి తరపువాళ్లు వెళ్లి “పిల్లనివ్వండి” అని అడగవలని వచ్చేది. ఇప్పుడు పరిస్థితులు పూర్తిగా తారుమారైనాయి. “మీ కేం కావాలన్నా ఇస్తాం, మాపిలను చేసుకుంటారా? బాబూ” అని సాధారణంగా కన్యాదాత బ్రతిమలాడే రోజుల్లో మనం ఉన్నాం.

వరుని తరపువాళ్లు మూడుసార్లు ఇలా అడిగిన తరువాత కన్యాదాత “అలాగే ఇస్తాను” అని మూడుసార్లు తన అంగీకారాన్ని తెలియజేస్తాడు. మధ్యవరులైన పెద్దలు వచ్చి తమ నిర్మయాన్ని వరువికి తెలియజేస్తారు. ఈనాడు సంబంధనిశ్చయానికి ముందువఱకు జరిగే సంప్రతింపుల కార్యక్రమమే ఇది. కాని ఇప్పుడు పెళ్లిలోనే దీన్ని జరుపుతున్నారు.

11. మహాసంకల్పం:

మామూలుగా ప్రతిపని చేసేటప్పుడు ‘కరిష్యే’(చేస్తాను) అని అనడాన్ని సంకల్పం అంటారు. మానవజీవితంలో వివాహమనేది ఎంతో ముఖ్యమైన సంస్కరంకాబట్టి, పిల్లను ఇచ్చే వ్యక్తికి పదితరాలు వెనుక, పదితరాలు ముందు వఱకు కన్యాదానఫలాన్ని అనుభవిస్తారు కాబట్టి ఇక్కడ చేసే సంకల్పం చాలా విలక్షణమైందిగా చెప్పబడింది. అందుకే దీన్ని మహాసంకల్పం అన్నారు.

మహాసంకల్పం విశ్వస్వరూపాన్ని చక్కగా వర్ణిస్తున్నది ఇందులో భూగోళసితి వివరంగా చెప్పబడింది. భూమండలాన్ని పరిపాలించిన షోడశమహారాజులు, పట్టుక్రపర్తులు, అలాగే అనేకదేశాలు, పుణ్యానందులు, పుణ్యక్షేత్రాలు, పుణ్యతీర్థాలు, సప్తద్వీపాలు, నవవర్షాలు, నవభండాలు,

దశారణ్యాలు, ఏబైకోట్టయోజనాల విస్తీర్ణం గల భూమండలం, అందులో లక్ష్మియోజనాల విస్తీర్ణంగల జంబూద్ధీపం, అందులోని భరతవర్షం, భరతభుండంలో ఈ కన్యాదానం ఎక్కుడ చేస్తున్నది కన్యాదాత పేర్కొంటాడు.

అలాగే బ్రహ్మకాలమాన ప్రకారం యాభైసంవత్సరాలు పూర్వార్థం గడవగా, ఏబై ఒకటవ సంవత్సరంలో మొదటిమాసంలో మొదటి పక్షంలో మొదటి పగట్లో బ్రహ్మకు ప్రాణాయామకాలం ప్రస్తుతం జరుగుతున్నట్లు చెప్పి, తొమ్మిది కల్పాలలో శ్యేతవరాహకల్పంలో, పథ్మాలుగుమన్వంతరాలలో ఏడవదైన వైవస్వతమన్వంతరలో శాలివాహనశకంలో ఇరవై ఎనిమిదవ మహాయుగంలో ఘలాన సంవత్సరంలో..... మాసంలో..... తిథిలో ఈ సుముహూర్తంలో శ్రీ లక్ష్మినారాయణ ప్రీతి కోసం సర్వాలంకారభూషితయైన ఈ కన్యను దానం చేస్తున్నాను.

ఈ కన్యాదానంవల్ల నాకు బ్రహ్మలోకంలో నివసించే యోగ్యత సిద్ధించాలి. అగ్నిహోత్ర, వాజపేయాది శతక్రతుపుణ్యఘలం లభించాలి. నాకు వెనుక ముందు పది తరాల వాళ్ళ బ్రహ్మలోకంలో నివసించాలి అని కన్యాదాత సంకల్పం చేస్తాడు.

వివాహ సమయంలో చేసే మహాసంకల్పం మహాకాలంలో, మహావిశ్వంలో మానవుడెంత చిన్నవాడో అర్థం చేసుకోవడానికి అహంకారాన్ని తగించుకొని, వినయవిధేయతీలను పెంచుకొని, కర్తవ్యపరాయణుడై ధర్మానికి కట్టబడి ఉండటానికి ఎంతో ఉపయోగపడుతున్నది.

12. మంగళాప్తకాలు:

ఈ నూతన వధూవరులకు మంగళం కలగాలని చదినే ఎనిమిది శోకాలకు మంగళాప్తకాలని పేరు. ఇందులో లక్ష్మినారాయణులు, హౌర్యతీపరమేశ్వరులు, వాణీపద్మభవులు, కోత్తగా వివాహంచేసుకున్న ఈ దంపతులకు ఆయురారోగ్య భోగభాగ్యాలను ఇచ్చి కాపాడాలనే ఖుభాకాంక్ష కనపడుతుంది.

ప్రత్యేకంగా సీతారాములుగాని, రుక్షిణీకృష్ణులుగాని, లేక దశావతారమూర్తులుగాని ఈ వధూవరులను అనుగ్రహించాలని కోరే మంగళశోకాలు కూడా ఈ సందర్భంలో చదవడం సంప్రదాయం.

13. కాళ్లకడగడం:

లోకంలో చిన్నవాళ్లు పెద్దవాళ్లకు కాళ్లు కడిగి పూజచేయటం పరిపాటి. కానీ ఇక్కడ వయస్సులో పెద్దవాళ్లన కన్యాదాత, అతని భార్య అల్లునికాళ్లు కడిగి పూజించి కన్యాదానం చేస్తారు. ఏమిటి వేషపం? ఇందులో కన్యాదానం చేస్తున్నది శ్రీ లక్ష్మీనారాయణ ప్రీతికోసం. పెండ్లికొడుకును సాక్షాత్ శ్రీ లక్ష్మీనారాయణ స్వరూపిగా భావించమని సంప్రదాయం చెబుతుంది. కాబట్టి చిన్నవాడైనా అతనిలోగల శ్రీ లక్ష్మీనారాయణనికి కాళ్లు కడగడం, పూజ చేయడం అని తెలుసుకోవాలి. అంటే భగవన్నయంగా ఈ ప్రపంచాన్ని భావించాలన్నమాట.

మన పెద్దవాళ్లు ఏ పని చేసినా, దేన్ని రూపొందించినా అందులో ఏదో ఒక తాత్క్షిక భావన అంతరీనంగా ఉంటూనే ఉంటుంది. భారతీయ జీవనవిధానంలో ఆ దృష్టి ఉండటంవలనే భారతీయ సంస్కృతి ప్రపంచంలోని సభ్యుడేశాలన్నింటిలోను అద్వితీ యంగా కొనియాడబడుతున్నది.

పెండ్లికొడుకు కాళ్లు కడిగినప్పుడు ముందు కుడికాలును తరువాత ఎడమకాలును ఇంద్రుని అంశగా భావించి కడగాలి. తరువాత రెండు పాదాలను కలిపి కడగాలి.

14. కన్యాదానం:

అన్ని దానాల్కోకి కన్యాదానం చాలా గొప్ప దానం. ఇది మహాదానాల్కో చేరుతుంది. పిల్లతండ్రి కన్యాదానం చేయబోయే ముందు ఇలా అంటాడు...

కన్యాం కనకసంపన్మాం కనకాభరణైర్యతామ్
దాస్యమి విష్ణవే తుభ్యం బ్రహ్మలోకజిగేషయా॥

బ్రహ్మలోకప్రాప్తికోనం నేను సువ్యాధిసంపదగలది, స్వర్ణాభరణ భూపిత అంయన ఈ కన్యను లక్ష్మీనారాయణ స్వరూపుడైనేన నీకు దానంచేయబోతున్నాను.

కన్యే మమగ్రతో భూయాః కన్యే మే దేవి పార్వ్యయోః!
కన్యే మే సర్వతో భూయాష్ట్యద్వాన్మౌక్షమాప్యుయామ్॥

ఓ కన్యా! నా ముందు నిలబడు! నాకు రెండువైపులా ఉండు!
నిన్న దానంచేసి ఆ పుణ్యవిశేషంవల్ల మోక్షాన్ని పొందుతాను.

విశ్వంభర స్వర్యభూతా స్నాక్షిణ్యః సర్వదేవతాః!
కన్యై మిమాం ప్రదాస్యామి పిత్రాణాం తారణాయ వై॥

భగవంతుడు, పంచభూతాలు, సకలదేవతలు సాక్షులుగా నా
పితృదేవతలు తరించడానికి ఈ కన్యను దానం చేయబోతున్నాను.

కన్యాం సాలంకృతాం సాధ్వ్యం సుశిలాయ సుధీమతే!
ప్రయతోఽహం ప్రయచ్ఛామి ధర్మకామార్థసిద్ధయే॥

సర్వాలంకారశోభిత, సాధ్వ్య, సుశిల అయిన ఈ అమృతాయిని
ధర్మరకామాలనే పురుపారాలు సిద్ధించడానికి నియమపూర్వకంగా ఈ
బుద్ధిమంతునికి దానం చేస్తున్నాను.

ఇదివఱకటిలాగానే వధూగోత్త్రప్రవరలను, వరగోత్త్రప్రవరలను
చెప్పి వరుని చెతిలో జలధారను పోస్తూ “నీతో కలసి మెలసి అరాంగిగా
ఉండి సంతానాన్ని కని నీ వంశాన్ని వృద్ధిపోందించడానికి” ఈ కన్యను
నీకు దానం చేస్తున్నానని చెప్పి పిల్ల తల్లితండ్రులు కన్యాదానం
చేస్తారు. పెండికొడుకు సంతోషంగా అమెను పరిగ్రహించి ‘మంచిది’
అంటాడు. దానీం సఫలం కావడం కోనం దక్షిణ సమర్పించబడుతుంది.
అటు తరువాత శాలగ్రావాన్ని (సాలగ్రావం) కూడా దానం చేస్తారు.
కన్యాదాత వరునితో ఇలా అంటాడు...“బాబూ! నీకు ఈమె అరాంగి.
ధర్మమైనా, అర్థమైనా, కామమైనా మీ రిదులు కలసి సంపాదించాలి.
ఈమెను అతిక్రమించి వెళ్లకు”. వరుడు “తుంతిక్రమించను” అని వాళ్లకు
మాట ఇస్తాడు.

15. మధుపర్గం:

పెరుగు తేనె సమంగా కలిపి కంచుపాత్రలో పోసి దానిపై కంచుమూత పెట్టి దారాలతో గట్టిగా బంధిస్తారు. దీనే మధుపర్గం అంటారు. కొందఱు దీనిలో నెయ్యి కలపాలని, ఇంకొందఱు దీనిలో అటుకులు కూడా కలపాలని చెబుతారు. ఈ మధుపర్గం ప్రధానంగా చేసే పూజ కాబట్టి దీనికి మధుపర్గ పూజ అని పేరొచ్చింది.

కన్యాదానకాలంలో వరునికి మధుపర్గం ఇస్తాడు. ఇది గొప్ప గౌరవమన్నమాట. పిల్ల తండ్రి వరుని కాళ్ళు కడిగి, అర్థం ఇచ్చి మధుపర్గం ఇస్తాడు. వరుడు మధుపర్గాన్ని తీసికొంటాడు. పిల్లతండ్రి తరువాత అందఱికి భోజనం పెట్టి వరునికి వస్త్రభరణాదుల నిస్తాడు.

16. సమాక్షణం:

వరుడు వధువుముఖాన్ని సుమూర్ఖార్తకాలంలో చూడటాన్ని సమాక్షణం లేక నిరీక్షణం అంటారు.

కల్యాణవేదికపైన వధువు తూర్పుముఖంగా కూర్చుంటాడి. వరుడు పశ్చిమ ముఖంగా కూర్చుంటాడు. వీరిదుఱి మధ్య అడ్డుగా తెలటి తెరశెల్లాను పట్టుకుంటారు. వధువరుల చేతిలో జీలకుఱి బెలం మెత్తటి పొడిగా నలిపి ఉండజేసి సిద్ధంగా ఉంచుతారు. సకలముంగళ వాద్యాలు మోగుతుంటాయి. వేదఫోష జరుగుతుండగా ముత్తయిదువులు మంగళగీతిక లాలపిస్తుండగా శుభముహూర్తకాలంలో తెరసు తోలగిస్తారు. వరుడు తన ఇష్టదేవతా ధ్యానం చేసుకొని వధువు కనుబొమ్మల మధ్యభాగాన్ని చూస్తాడు. జీలకుఱి బెల్లాన్ని ఆమె నడినెత్తిన బ్రహ్మ రంధ్రంపైన ఉంచుతాడు. అలాగే వధువుకూడా తన ఇష్ట దేవతా ధ్యానంతో పెండికొడుకు కనుబొమ్మల మధ్యను చూసి అతని నడి నెత్తిన జీలకుఱి బెలం ముద్దను ఉంచుతుంది. తరువాత పెండి కొడుక్కు ఈ మంత్రాన్ని చెబుతాడు.

అభ్రాత్రఫ్ల్యూం వరుణ అపతిఫ్ల్యూం బృహస్పతి ।

ఇంద్రాపుత్రఫ్ల్యూం లక్ష్మీం తామస్య సవిత స్నావ ॥

ఓ వరుణదేవా! సవితవల ఈమెకు కలిగిన లక్ష్మీ సోదరులకు అభివృద్ధిని కలిగించాలి. బృహస్పతి! నీ దయవల ఈమె భర్తకు అభివృద్ధిని కలిగించేది కావాలి. ఇంద్రా! ఈమె పుత్రసంతానం పొందేదిగా అనుగ్రహించు!

అఫైరచక్క రపతిఫైన్చుథి శివాపతిభ్యః సుమహాః సువర్ణాః

శుభద్రప్రితో, సౌమాంగల్యంతో సౌభాగ్యవతిగా వ్యదిపొందు! మన పశునంపద అభివృద్ధి చెందేటట్లు మంచి మనస్సుతో ఉండు!

జీవసూః దేవకామా స్యోనా శన్మో భవద్విషపదే శం చతుష్పదే॥

నీవు మంచి పుత్రులను పొందాలి. దేవతలు మెచ్చేటట్లుండాలి నీ ప్రవర్తన. మనకు మన బంధువులకు, అందత్తికి శాంతి కలగాలి.

తరువాత వధువు కనుబొమ్మల మధ్య దర్శల చివల్లతో వరుడు మూడుసార్లు తుడుస్తూ నీలోగల అవలక్షణాలన్నీ పోవాలని నిర్దేశిస్తున్నానంటాడు.

తరువాత, కాడిని ఉత్తర దక్షిణాలుగా పెండికూతురు నెత్తిపైన నిలబెట్టి, దక్షిణభాగంలోని చిల్లినుంచి జలాన్ని ప్రోక్షిస్తూ “ఇంద్రుని దయవల్ల ఈ వధువు సూర్యుని తేజస్సుతో ప్రకాశించాలి” అంటాడు వరుడు. ఆపైన కాడిచిల్లినుంచి వచ్చిన జలంతో వధువు స్వానం చేస్తుంది. కొత్త బట్టలను కట్టుకొని వచ్చికూర్చుంటుంది.

జీలకఱి-బెల్లం ఈ రెండింటి సంయోగంవల్ల ఒక కొత్తశక్తి పుడుతుంది. నడినెత్తిన బ్రహ్మరంధ్రంపైన ఆ ముద్దను పెట్టిన తరువాత వధూవరుల కిర్దులకు ఒకరిపై ఇంకొకణికి స్థిరమైన దృష్టి కేంద్రికరణ జరుగుతుందని పెద్దలు చెబుతున్నారు. వైజ్ఞానికులు కూడ ఈ విషయాన్ని అంగీకరించారు. శుభక్షణాలో కలసిన అనురాగమయమైన ఆ ప్రథమదృష్టివారి మధ్య మానసికబంధాన్ని క్షణక్షణానికి పెంచుతుంది.

17. యోక్షధారణం:

యోక్షమంటే దర్శతాడు. వరుడు ఈ త్రాదును వధువు నడుముకు

మట్టి ముడివేస్తాడు. ఈ కర్మను పత్తిప్రతోపనయనం అంటారు. దంపతులిద్దఱు కలసి ఈ జీవితయజ్ఞాని నిర్వహించడానికి భర్త దీని ద్వారా భార్యకు అధికారాన్ని ఇస్తున్నాడు. ఈ సందర్భంలో వరుడు ఈ మంత్రాన్ని చెబుతాడు.

**ఆశాసానా సౌమనసం ప్రజాం సౌభాగ్యం తనూమి
అగ్నేరనుప్రతా భూత్వా సన్మహ్య సుకృతాయ కమ్॥**

మంచి మనస్సు, యోగ్యమైన సంతానం చక్కని సౌభాగ్యం శుద్ధమైన శరీరం తనకు ఏర్పడాలని ఈ వధువు అగ్నిప్రాత్రుణ్ణి ఆరాధిస్తున్నది. ఈ జీవితయజ్ఞమనే శుభకార్యం కోసం ఈమె నడుముకు దర్శక్తాడు కడుతున్నాను.

18. మంగళసూత్రం:

సకల మంగళాలకు ఆలవాలమైన సూత్రం మంగళసూత్రం. బంగారుతో వాళ్ళ వంశాచారానికి తగినట్టు తయారు చేసిన మాంగళ్యాలను పసుపు త్రాటిలో వేసి వాటిలో మంగళదేవత, లక్ష్మీదేవిని ఆవాహనచేసి పూజిస్తాడు వరుడు. కళ్యాణవేదికపైనున్న బ్రాహ్మణాణలు, పెద్దలు, ముత్తయిదువలు దాన్ని మంచిహృదయంతో ముట్టుకుంటారు. వధువు మెడలో ఆ సూత్రాన్ని రెండుముళ్లు గట్టిగా, ఒక ముడి వదులుగా మొత్తం మూడు ముళ్లు వేస్తాడు వరుడు. అప్పుడీ మంత్రాన్ని చెబుతాడు..

**మాంగల్యం తంతునాసేన మమ జీవన హేతునా
కంటే బధ్మామి సుభగేత్వం జీవ శరదాం శతమ్॥**

నా సుఖజీవనానికి హేతువులైన ఈ సూత్రంతో మాంగల్యాన్ని నీ మెడలో కడుతున్నాను. నీవు నూరేళ్ళు వర్ధిల్లా!

వివాహాత అయిన భారతీయ స్త్రీకి మంగళసూత్రం ప్రాణాలకంటే ముఖ్యమైంది. పరమపవిత్రమైన పరిణయబంధానికి చిహ్నం ఈ సూత్రం.

19. తలంబాలు:

వధూవరులు ఒకరి తలపై మణికరు పనుపులో తడిసిన అక్కతలను దేసిట్లతో పోసుకోవడాన్ని తలంబాలు పోసుకోవడం అంటారు. దీన్నే అక్కతారోపణమని పిలుస్తారు. ఇది చూడటానికి చాలా వేడుకగా కనపడుతుంది. పెండ్లికి వచ్చిన బంధుమిత్రులంతా వివాహంలో ఏ ఫుట్టాన్ని చూసినా చూడకపోయినా దీన్ని మాత్రం చూడకుండా ఉండరు. తెలుగుదేశంలో ఈ సందర్భంలో ప్రత్యేకమైన సన్మాయి వాద్యం కూడా వినబడుతుంది.

వీటన్నింటితో పాటు ఇక్కడ జరిగే క్రియాక్రమంలో ఒక ప్రత్యేకత. చెప్పే మంత్రాలలో చాలా గొప్ప అర్థాలు ఇమిడి ఉండటం వేశిపం. చూడండి...

వరుడు, వధువు దేసిటో ఎండు కొబ్బరి చిప్పుతో రెండుసార్లు అక్కతలను పోసి, వాటిని రెండుసార్లు నేతితో ప్రోక్రిస్టాడు తరువాత పురోహితుడు వరుని దేసిటో అదేమాదిరి అక్కతలను పోసి నేతితో ప్రోక్రించి, పెండ్లికూతురు దోసిలిపైన ఇతని దోసిలి పెడతాడు. ఈ మంత్రాలను చదువుతాడు.. .

కపిలాగం స్వారయస్తు. బహుదేయం చాస్తు. పుణ్యం వర్తతామ. శాస్త్రిరస్తు. పుష్టిరస్తు. తుష్టిరస్తు. వృద్ధిరస్తు. అవిష్టుమస్తు. ఆయుష్యమస్తు. ఆరోగ్యమస్తు. స్వాతి శివం కర్మస్తు. కర్మసమృద్ధిరస్తు. దంపత్యోః సగ్రహో సనక్షత్రే సహ సోమేన క్రియేతాం. శాంతి రస్తు.

కప్రి ఆవులను స్వరించండి! అనేక దానాలను చేయండి! పుణ్యం వృద్ధిషాందాలి. శాంతి, పుష్టి తుష్టి వృద్ధి కలగాలి. విష్ణులు తోలగిపోవాలి. ఆయుష్యం, ఆరోగ్యం కలగాలి. క్షేమం, మంగళం కలగాలి. సత్కర్మలు వృధి పొందాలి. గ్రహాల వల్ల, నక్షత్రాల వల్ల సోముని వల్ల మన దాంపత్యం సరిగా జరగాలి. శాంతి కలగాలి.

ఈ క్రింది మంత్రాలను చెబుతూ వరుడు వధువు తలపైన మొదట తలంబ్రాలు పోయాలి...

ప్రజాపతిః స్తీయం యశః ముష్టియోరదధాత్మపమ్॥
కామస్య తృప్తి మానందం తస్యాగ్నే భాజయేహ మా॥

ప్రజాపతి, భార్యలో కీర్తికారణమైన వీర్యాన్ని వృషణాలలో ఉంచాడు. దానివల్ల కలిగే కామ తృప్తిని, ఆనందాన్ని ఓ అగ్ని! మాదాంపత్యంలో కలిగించు!

మోదః ప్రమోద ఆనస్థః ముష్టియో ర్షిహిత స్నపః॥
సృత్యేవ కామస్య తృప్తాయి దక్షిణానాం ప్రతిగ్రహో॥

సంతోపం, పరవశత్వం, ఆనందం వీటి మూడింటిని కలిపి వృషణాలలో ఉంచాడు ప్రజాపతి. దక్షిణాలను స్నేకరించినప్పుడు కన్యను పరిగ్రహించినంత తృప్తికలుగుతుంది.

మనస్చిత్త మాకూతిం వాచ స్నత్య మశిమహిః.

పశునాం రూప మన్మస్య యశః శ్రీః శ్రయతాం మయి॥

మనమిద్దుఱం మనస్సుకు సంబంధించిన విజ్ఞానాన్ని, మంచి సంకల్పాన్ని, సత్యాన్ని పొందాలి. అలాగే పశునంపద, అన్నసంపద వాటి ద్వారా వచ్చే కీర్తిని ప్రతిష్ఠను అనుభవించాలి.

యథాహమస్య అత్పం స్తీయై పుమాన్ యథా స్తీ తృప్తిః
పుంసిప్రియే ప్రియావిషం భగస్య తృప్తాయి యజ్ఞస్య కామ్యః ప్రియః॥

యజ్ఞానికి ఇష్టుడనైన నేను, ప్రియురాలు ప్రియునితో ఎలా తృప్తిని పొందుతుందో అలాగే నీలో తృప్తిని పొందుతాను.

దదామీత్యగ్నిర్వదతి తథేతి వాయురాహ తత్తీ

హన్తేతి సత్యం చన్సురూమాః ఆదిత్యస్నత్య మోమితి॥

ఈ కన్యను నేను దానం చేస్తున్నానని అగ్ని చెబుతున్నాడు. అలాగేనని వాయుదేవుడన్నాడు. అది నిజమా! నాకూ ఇష్టమేనని చందుతన్నాడు. సత్యమేనని ఆదిత్యు ఉంగేకరించాడు.

ఆప స్తుత్య మాభరన్ యశో యజ్ఞస్య దక్షిణామ్
ప్రజామే కామ స్నమృధ్యతామ్.

యజదక్షిణారూపమైన, కీర్తికారణమైన ఈ కన్యను అబ్బేవతలు
తీసికొని వేచారు. అందువల్ల నేను కోరిన సంతానం సమృద్ధిగా
కలుగుగాక!

ఇలా వరుడు తలంబ్రాలు పోసిన తరువాత, వథువు వరునిపై
తన దోసిలిలోని తలంబ్రాలను పోస్తుంది. రెండవసారి వెనుకటిలాగానే
దోసిళ్లో తలంబ్రాలు నింపుకొని వథువు దోసిలిపై భాగంలో పెట్టి, పై
మంత్రాలను చదువుతూ చివఱలో మాత్రం ఈ క్రింది వాక్యం చెబుతూ
వరునిపై తలంబ్రాలు పోస్తుంది..

పశ్వో మే కామ స్నమృధ్యతామ్

నా కిష్టమైన పశువులు, పాడిపంటలు సమృద్ధిగా ఉండాలి.

ఇక మూడోసారి పై క్రియలన్నీ జరిగిన తరువాత తన దోసిలిని
పైన పెట్టి వరుడు ఈ క్రింది మంత్రం చెబుతూ వథువుపైన తలంబ్రాలు
పోస్తాడు..

యజ్ఞో మే కామ స్నమృధ్యతామ్

నా కిష్టమైన త్యాగం సమృద్ధిగా ఉండాలి.

నాలోసారి మంత్రాలు లేకుండానే తలంబ్రాలు పోసుకుంటారు.
కొండటి మతంలో నాలోసారి ఈ క్రింది మంత్రం ఇద్దఱు కలసిచెప్పి,
ఒకేసారి ఒకరిపై ఒకరు తలంబ్రాలు పోసుకొంటారు..

శ్రియో మే కామ స్నమృధ్యతామ్

మాకు కావలసిన సిరిసంపదలు సమృద్ధిగా ఉండాలి.

ఇలాగే “యశో మే కామ స్నమృధ్యతామ్” (నేను కోరిన కీర్తి
ప్రతిష్ఠలు సమృద్ధిగా ఉండాలి) అనే మంత్రాన్ని కూడా కొండఱు ఈ
సందర్భంలో చెబుతారు.

20. కంకణాలు:

కంకణాలు కట్టడాన్నే రక్షాబంధన మంటారు. భౌతికమైన ఉపద్రవాలనుంచి రక్షణకోసం, పురుడు, మైల మొదలైనవి సోకకుండా ఉండటం కోసం, కార్బనిర్వహణ దీక్షకోసం కంకణాన్ని కడతారు.

వరుడికి కుడిచేతికి, వధువుకు ఎడమచేతికి కంకణం కటాలి. జరగబోయే పాణిగ్రహణానికి ఇది అంగం. వివాహంలో మంగళప్రదమైన ఈ కంకణం వధూవరుల రక్షణకోసం ఉద్దేశింపబడుతున్నది. ఈ కంకణాన్ని నాల్గోరోజు రాత్రి తిరిగి విప్పేయాలి.

21. బ్రహ్మముడి:

వధువు చీర అంచును వరుని ఉత్తరీయం అంచును కలిపి ముడి వేయడాన్నే బ్రహ్మముడి అంటారు. తెలుగువాళ్ల దీన్నే కొంగుముడి అంటారు. ఈ క్రింది మంత్రం చెబుతూ పురోహితుడు ఇద్దఱి కొంగులు ముడివేస్తాడు..

**ధ్రువం తే రాజా వరుణో ధ్రువం దేవో బృహస్పతిః
ధ్రువం త ఇంద్రశాగ్నిశ్చ రాష్ట్రం ధారయతాం ధ్రువమ్॥**

దాంపత్యసామ్రాజ్యాన్ని అనుభవించే మాకు రాజైన వరుణుడు, దేవుడు బృహస్పతి, ఇంద్రుడు, అగ్ని నిశ్చలత్వాన్ని కలగజేయాలి

తరువాత వరుడు తన కుడిచేతితో వధువు కుడిచేతిని పట్టుకొని అగ్నిహంతుని దగ్గరికు తీసికొని వచ్చి నమస్కరించి ఈ మంత్రాన్ని చెబుతాడు..

**పూషా త్వేతో నయతు హస్త గృహ్యశ్యోనో త్వా ప్రవహతాం రథేనా
గృహ్యాన గచ్ఛ గృహపత్నీ యథా సోవజినీ త్వం విదధమావదాసి॥**

నిన్న పూష ఇలావెంట తీసికొని వెళ్లాలి. అశ్యానీదేవతలు నీ చేతులు పట్టుకొని రథంమైన తీసికొనిరావాలి ఇంటి ఇల్లాలుగా అన్నింటనీ తీర్చిదిద్దడానికి నా ఇంటికరా! యజమానురాలిగా గృహస్థధర్మాన్ని నిర్వహించు!

22. ప్రధానహోమం:

కొత్త దంపతులిద్దఱు అగ్నిహోత్రుని దగ్గరి కూర్చోని గృహసాంశమంలో మెట్టమెదట చేసే హోమమే ప్రధానహోమం. ప్రధానహోమం పూర్తయిన తరువాత వరుడు వధువును రెండుచేతులతో బుజూలపై తాకి ఇలా అభిమంత్రిస్తాడు..

సోమః ప్రథమో వివిదే గంధర్వో వివిద ఉత్తరః!
తృతీయో అగ్నిష్టేషపతి స్తురీయస్తే మనుష్యజాః॥

మెదట సోముడు, తరువాత గంధర్వుడు, ఆపైన అగ్ని నిన్ను పొందారు మానవుడైన నేను భర్తగా ఇష్టుడు నిన్ను పొందుతున్నాను.

సోమోఽదదద్ధంధర్వాయ గంధర్వోఽదదగ్నయే।
రయిష్ట పుత్రాంశ్వదా దగ్ని ర్ఘృహ్య మథో ఇమామ్॥

ఈ కన్య పుటగానే సోముడు గంధర్వునికి, గంధర్వుడు అగ్నికి ఇచ్చాడు. అగ్నిదేవుడు ధనపుత్రసమేతంగా ఈమెను నాకు దానం చేస్తున్నాడు. మంచి సంతతి కలగాలి.

గార్వపత్యాగ్ని కరుణవల్ల ఈ కన్యకు మంచి సంతతి కలగాలి. భర్తనైన నాతో కలసిమెలసి ఉండి ఈమె చక్కని పిల్లలను కనాలి. ఈమెకు పుత్రసౌభ్యం లభించాలి. ప్రజాపతి మనకు పుత్రులను పోతులను అనుగ్రహించాలి. అర్యముడు వాళ్లను చిరాయుష్మంతులుగా చేయాలి. ఇంద్రుడా! ఈ నవవధువుకు పదిమందికొడుకులు కలిగేటట్లు అనుగ్రహించు. భర్తనైన నేను పిల్లలతో కలసి పదకొండోవాళ్లి కావాలి. ఇవి వరుని మాటలుగా ఛాందోగ్యబ్రాహ్మణం(1.2.18,19) అభివర్ణిస్తున్నది.

23. పాణీగ్రహణం:

కొంపఱు పాణీగ్రహణమే వివాహంలో ముఖ్యమైనదని చెబుతారు. అందుకే వివాహానికి పాణీగ్రహణం పర్యాయపద్మమైంది. ఇంతకు పూర్వం వరుడు వధువుచేతిని పట్టుకొని అగ్నిహోత్రుని దగ్గరకు ఆమెను తీసుకొని

వెడతాడు. కానీ ఇప్పుడు వధువు వరుని హస్తాన్ని పట్టుకోని, జీవితాంతం అతణ్ణి అనుసరించి సంతానాన్ని సొభాగ్యాన్ని పొంది తన స్త్రీత్వాన్ని సార్థకం చేసుకుంటుంది.

ఇక్కడిక విశేషమున్నది. మొదట ఆడపిల్ల పుట్టాలనే కోరిక ఉంటే వరుని చూపుడువేలుగాని లేక మొత్తం నాలుగువేళ్లగాని వధువు పట్టుకోవాలి. మొదట మగపిలవాడు కావాలంటే వరుడి బొటనవేలు మాత్రమే పట్టుకోవాలి. వధువు తన చేతిని అందుకుంటున్నప్పుడు వరుడు ఈ క్రింది మంత్రాన్ని చెప్పి ఆమెకు చేతి నందించాలి..

గృభూమి తే సుప్రజాస్త్వాయ హస్తం
 మయా పత్యా జరదప్పిర్యథా సః॥
 భగో అర్యమా సవితా పురన్ని
 ర్యహ్యం త్వాఽ దుర్గారపత్యాయ దేవాః॥

నా పెద్దల లాగానే నేను కూడా మంచి సంతానం కోసం నిన్ను పాణిగ్రహణం చేస్తున్నాను. భగుడు, అర్యముడు, సవిత అనే దేవతలు నా గృహస్తాశ్రమం కోసం నిన్ను గృహిణిగా చేస్తున్నారు.

తే హ పూర్వే జనాసో యత్త పూర్వవహో హితాః
 మూర్ఖున్యాన్ యత్త సౌభవః పూర్వో దేవేభ్య అతపత్
 సరస్వతి ప్రేదమవ సుభగే వాజినీపతి
 తాం త్వా విశ్వస్య భూతస్య ప్రగాయమస్యగ్రతః

మన పూర్వులు ప్రాచీనమైన ఈ మార్గాన్ని అనుసరించి శ్రేయస్సును పొందారు. వేగవతీరూపాన్ని పొందిన ఓ సరస్వతి! వెనుకటి పతిప్రవతలు అందఱుమెచ్చే శీలంతో ఎలా ప్రకాశించారో, అలా మంచి పేరు తెచ్చుకోనేటట్లు ఈమెను కాపాడు! సరస్వతి దయవల్ల నీవు లోకం లోని స్త్రీలందఱిలో అగ్రగణ్యరూలివి కావాలి.

య ఏతి ప్రదిశః సర్వా దిశః అనుపవమానః॥
 హిరణ్యహాప్త ఐరమ్యస్స త్వా మన్మహసం కృణోతు॥

దశదిశలను మెరుపులతో సత్యశక్తితో, ప్రకాశంతో వ్యాపించే సరస్వతీదేవి రూపాలు బంగారు చేతులతో నా ధ్యానంలో నిలబడాలి.

24. సప్తపది:

పరమపాపనుడైన అగ్నిహాత్రుడు సాక్షిగా పాణిగ్రహణం చేస్తారు వధూవరులు. వరుడు అగ్నిహాత్రునికి ఉత్తరదిశగా వధువుచేత తూర్పుకుగాని ఉత్తరానికిగాని కుడికాలుతో ఏడడుగులు వేయిస్తాడు. దీనే సప్తపది అంటారు. ఏడడుగులు వెంట నడిస్తే స్నేహబంధం ఏర్పడుతుందని ఎప్పటినుంచే పెద్దలు చెబుతున్నమాట. ఈ సప్తపది జరిగిన తరువాతనే వధువు గోత్రం వరునిగోత్రంగా మారిపోతుంది. ఇక్కడ వరుని వెంట వధువు వేస్తున్న ఒక్కొక్క అడుగుకు ఒక్కొక్క ప్రయోజనం ఉండని వరుడు చెప్పే ఈ క్రింది మంత్రంలో ఆర్థమవుతుంది. చూడండి....

ఏకమిషే విష్ణుస్త్రాయైవ్యేతు. ద్వే ఉర్ద్ధే విష్ణుస్త్రాయై వ్యేతు.

త్రైణి ప్రతాయ విష్ణుస్త్రాయై వ్యేతు. చత్వారి
మయో భవాయ విష్ణుస్త్రాయైవ్యేతు.

పంచ పశుభోయై విష్ణుస్త్రాయైవ్యేతు. షట్కుతుభోయై విష్ణుస్త్రాయై
వ్యేతు। సప్త హోత్రాభోయై విష్ణుస్త్రాయైవ్యేతు.

ఓ చిన్నదానా! నీవు నావెంట నడు! విష్ణుమూర్తి నీవు వేసే మొదటి అడుగువల్ల అన్నాన్ని. రెండవ అడుగువల్ల బలాన్ని. మూడో అడుగువల్ల మంచికార్యాలను. నాలో అడుగువల్ల సాభ్యాన్ని. పదో అడుగువల్ల పశుసమ్మదిని, ఆతో అడుగువల్ల బుతునంపదలను. ఏడో అడుగువల్ల ఏడుగురు హోతలను నీకు అనుగ్రహించుగాక! ఏడడుగులు వేసిన తరువాత వరుడు వధువుతో ఇలా అంటాడు...

సభా సప్తపదా భవ. సభాయో సప్తపదా బభూవ. సభ్యంతే గమేయం. సభ్యాత్తే మా యోషం, సభ్యాన్నే మా యోషోః సమయవ. సంకల్పావహ్వా. సంప్రియో రోచిష్మా సుమనస్యమానో ఇష మూర్ఖ మఖి సంవసానో సం నో మనాంసి సంవత్సా సముచిత్తాస్యకరమ్.

నాతో ఏడడుగులు నడచి నాకు మంచి స్నేహితులాలివి కావాలి. మనమిద్దులం కలసి ఏడడుగులు నడిస్తే స్నేహితులమాతాం. అప్పుడు నేను నీ స్నేహాన్ని ప్రేమను పొందుతాను. నీ స్నేహాన్నించి ఎన్నటికీ వియోగం పొందను. నా స్నేహాన్నించి నీ వెన్నదూ వియోగం పొందకు! పరస్పరం ప్రేమతో, అనుకూల దాంపత్యంతో ప్రకాశిస్తూ, నిండు మనస్సుతో ఆహోరాన్ని, బలాన్ని పొందుతూ కలసి ఉందాం. కలసి ఆలోచించుకుందాం. మన మనస్సులు కలసేలా నడచుకుందాం. అలాగే అన్ని నియమాల్లోను బాహ్యాంద్రియాలు కూడా కలసి ఉండేటట్లు నడచుకుందాం.

తరువాత వధువు వరునితో ఇలా అంటుంది..

సా త్వమసి అమూహం అమూహమస్యి సా త్వం ద్వ్యా రహం పృథివీ త్వం రేతోఽహం రేతోభృత్ త్వం మనోఽ హ మస్యి॥

నీవు పొరపాటు లేకుండా ఉండు నేను కూడా ఏ పొరపాటు రాకుండా చూసుకుంటాను. నీవు ఆకాశానివి. నేను పృథివిని. నీవు శుక్రధాతువు. నేను శుక్రాన్ని ధరిస్తాను. నీవు మనస్సువు. నేను వాక్యాన్ని.

వరుడు వధువుతో ఇలా అంటాడు..

వాక్త్వం సామాహమస్యి బుక్ త్వం సామామనుప్రతా భవవాకీ పుంసే పుత్రాయ వేత్తువై శ్రియై పుత్రాయ వేత్తవ ఏహి సూస్యతో॥

నేను సామను, నీవు బుక్కువై నన్ననుసరించు! మంచి ప్రవృత్తిగల దానవై నీవు పుంస్యంగల పుత్రులను కనాలి. వాళ్ళ సూస్యత భాషణం కలిగి సంపద్రూపులై విలసిల్లాలి.

25. లాజహోమం:

లాజలంటే పేలాలు. పేలాలతో వధువుచేత హోమం చేయిస్తాడు వరుడు. తన భర్తకు దీర్ఘాయువు కలగాలని, తాను దీర్ఘసుమంగళిగా ఉండాలని కోరుతూ వధువు లాజలను అగ్నికి ఆహుతిగా సమర్పిస్తాంది

అగ్నిహోత్రునికి ఉత్తరంగా వధువును కుటీకాలుతో ఒక రాతిని తొక్కుస్తూ వరుడు ఇలా అంటాడు..

ఆతిశేషమశ్శాన మశ్శీవ త్వం స్తిరా భవి
అభితీష్ట పృతన్యతః సహస్ర పృతనా యతః॥

ఓ సుందరి! ఈ రాయిని తోక్కు. దీనిలాగానే స్తిరంగానే ఉండు!
శత్రువులను బాధించు!

తరువాత వధువు చేతిలో రెండుసార్లు పేలాలను పోసి, వాట్కై నేతిని పోస్తాడు వరుడు. పేలాలను పెండ్రికూతురు అప్పచెల్లెళ్ళు అమె చేతిలో పోస్తారని కొండణి అభిప్రాయం. వధువు లాజలను అగ్నిహోత్రునికి అర్పిస్తూ ఇలా అంటుంది.

ఇయన్నార్యుపబ్రూతే కల్పాన్యావపన్తికా
దీర్ఘాయురస్తు మే పతిర్దీవాతు శరదశ్శతమ్॥

నా భర్తకు దీర్ఘాయుష్యం కలగాలి. ఆయన నిండుగా నూరేళ్ళు జీవించాలని నేను కోరుతున్నాను. మా దాంపత్యం చల్లగా వర్ధిలాలి.

ఛాందోగ్య బ్రాహ్మణంలో మొదటి ప్రపారకంలోని మూడో ఖండంలో భర్త భార్యకు చేయవలసిన ఉపచారాల ప్రస్తావన ఉంది. నీకెలాంటి అనారోగ్యం రానీయనని భర్త భార్యకు మాట ఇస్తాడు. భూమి, ఆకాశం, హిమవంతుడు, కులపర్వతాలు ఎంతకాలం ఉంటాయో అంతకాలం ఈ దాంపత్యం చల్లగా వర్ధిలాలి.

ఇద్దఱూ అగ్నికి ప్రదక్షిణం చేస్తారు. తరువాత వరుడు మళ్ళీ వెనుకటి లాగానే వధువును రాతిషైకి ఎక్కిస్తాడు. ఆ షైన వధువు వెనుకటి లాగానే పేలాలు అగ్నికి సమర్పిస్తుంది. మళ్ళీ ప్రదక్షిణం చేస్తారు. మూడవసారి రాతిషై ఎక్కి లాజలను హోమం చేయడంతో లాజహోమం పూర్తవుతుంది.

26. అరుంధతీ నక్షత్రం:

వివాహం జరిగిన రాత్రి వధూవరులను ఇంటిబయట తూర్పునకుగాని ఉత్తరానికిగాని తీసుకువెళ్ళి మొదట ధ్రువ నక్షత్రాన్ని. తరువాత అరుంధతీ నక్షత్రాన్ని వారికి చూపించాలి ధ్రువనక్షత్రంలాగా

వారు నిశ్చలమైన మనస్తత్త్వాలతో స్తిరంగా ఉండాలని ఈ వథువు అరుంధతి లాగా మహా పతివ్రత కావాలనే ఆకాంక్ష ఇందులో కనబడుతున్నది.

27. వథూవరుల బాసలు:

వివాహసమయంలో వథూవరులెన్నో బాసలు చేసుకుంటారు. వాటిలో కొన్నింటిని దిజ్యాత్రంగా ఇక్కడ ఉదాహరిస్తున్నాను..

వరుడు:

అర్యమణం ను దేవం కన్యా అగ్నిమయక్షత. న ఇమాం దేవో అధ్వరః ప్రేతో ముంచాతి. నాముతస్మిబద్ధమముతస్మిరత.

పూర్వం స్త్రీలు అగ్ని దేవుణ్ణి పూజించి కోరిన భర్తను పొందగలిగారు. లోకపకార స్వభావంగల అగ్నిదేవుడు ఈ వథువకు వివాహమైన తరువాత పుట్టింటిమిద మమకారం తగించి అత్తింటిమిద అభిమానం గలదాన్నిగా చేయాలి.

వరుడు:

త్వష్టా జాయా మజనయ త్వష్టాస్యై త్వాం పతిమ్యా
త్వష్టా సహస్రమాయగంపి దీర్ఘమాయుః కృణోతు వామ్యా॥

ఈ మనసా! బ్రహ్మ ఈ చిన్నదాన్ని నాకు భార్యగా సృష్టించాడు నన్ను ఈ కన్యకు భర్తగా సృష్టించాడు. ఆ బ్రహ్మదేవుడు మా ఇద్దరికి సకలసంపదల నిచ్చి దీర్ఘయప్యాన్ని అనుగ్రహించాలి.

వరుడు:

సుమంగళిరియం వథూ రిమాగం సమేత పశ్యతా
సౌభాగ్య మస్యై దత్యా యాఽ ధాఽ స్తం విపరేతనా॥

సుమంగళిగా, సౌభాగ్యవత్తిగా దీర్ఘయప్యంతో ఉండే ఈ వథువును మిారందరు వచ్చి చూచి, ఇంకా ఇంకా సౌభాగ్యవత్తి, దీర్ఘయప్యంతురాలు కావాలని ఆశీర్వదించి మిామి ఇండ్లకు స్వేచ్ఛగా వెళ్లండి!

వధువు:

అపశ్యం త్యా మనసా చేకితానం
తపసో జాతం తపసో విభూతమ్ |
జహ ప్రజామిహరయిగ్ం రరాణః
ప్రజాయస్వ ప్రజయా పుత్రతాము ||

నిన్ను నా అభిప్రాయం తెలిసిన వాణిగాను, మంచి సంస్కరంతో
పుట్టినవాడిగాను, మంచి నియమాలతో నిజాయతీతో పెంచుకొన్న
తేజస్సుగలవాణిగాను నేను గ్రహించాను. సంతానాభిలాపగల నీవు
నాలోనే సంతానాన్ని కని, సిరిసంపదలను సంపాదించి సుఖంగా
జీవితాన్ని గడపాలి.

ఇద్దరు:

సమంజంతు విశ్వే దేవా స్నమాపో హృదయాని నో |
సం మాతరిశ్వా సం ధాతా సముదేష్టి దిదేష్టు నో ||

విశ్వేదేవులు, పవిత్రజలాలు, వాయువు, బ్రహ్మ మన మనస్సులను
ఎన్నటికీ స్నేహంతో కలసిపోయేటటు చేయాలి. వాగధిదేవత సరస్వతి
మన మైఘ్యుడు ప్రేమతో అభిమానంతో అనుకూలంగా మాట్లాడుకొనేటట్లు
చూడాలి.

28. పెద్దల ఆశీస్సులు:

మాతన వధువరులకు వేదమంత్రాలవల్ల వాక్షపుద్ధిగల పెద్దల
నిండైన ఆశీర్వచనాలవల్ల అన్ని దోషాలు పోయి, ఆయుర్మారోగ్యాలు,
భోగభాగ్యాలు గలుగుతాయి. పెద్దల వైదికాశీర్వచనాలను మచ్చుకు
కొన్నింటిని ఇక్కడ పొందుపరుస్తున్నాను

పెద్దలు:

అభివర్ధతాం పయసాభిరాష్టేణ వరతామ్ |
రయ్యా సహస్రపోషనే మౌన్స్తా మన్సేష్టితో ||

ఈ వథువు పొడిపంటలతోను, ఇండ్రుతోను, భూములతోను, సంపదతోను, సకలసౌభాగ్యాలతో తులతూగుతూ మా కందణి అభివృద్ధిని కలిగించాలి. ఈ దంపతులు సకలసంపదలతో, సర్వసమృద్ధులతోదేనికీ ఇతరులపై ఆధారపడుండా ఉండాలి.

పెద్దలు:

పుత్రిణేమా కుమారిణా విశ్వమాయుర్వ్యాష్టుతమ్
ఉభా హిరణ్యపేశసా వీతిహోత్రా కృతద్వసూ॥

పదహారు వన్నెల బధిగారంలాగా పచ్చగా ప్రకాశిస్తున్న ఈ
కొత్త దంపతులు కొడుకులు, కూతుళతో, ఈ సమాజంలో మంచిపనులు
జేస్తూ, సిరిసంపదల ననుభవిస్తూ దీర్ఘాయుష్యాన్ని పొందాలి.

శ్రీరస్తు

శబ్దముస్తు

దీర్ఘాయురస్తు

శ్రీ వివేకానంద మహారాజు అది వివేకానంద
క్రోమిణుతుంది . త్రయోదశి దినముల తిరుపతి దేవస్థానములు .